

Državni zakonik

za

kraljevine in dežele, zastopane v državnem zboru.

Kos CLII. — Izdan in razposlan 26. dne septembra 1916.

Vsebina: Št. 322. Ukaz o razglasitvi novega telefonskega reda in telefonskega pristojbinskega reda.

322.

Ukaz trgovinskega ministra z dne 23. septembra 1916. l.

o razglasitvi novega telefonskega reda in telefonskega pristojbinskega reda.

Člen I.

Na podstavi dekreta dvorne pisarnice z dne 25. januarja 1847. l., št. 2581 (zb. pol. zak. št. 9) se izdaja nastopni telefonski red, ki naj dobi moč s 1. dnem januarja 1917. l. Hkratu se razglašča telefonski pristojbinski red, ki dopolnjuje telefonski red, in se daje v moč tudi s 1. dnem januarja 1917. l.

Člen II.

Z istim časom izgubi moč z ukazom z dne 24. julija 1910. l. (drž. zak. št. 134) razglašeni telefonski red poleg pripadajoče telefonske tarife z dodatnimi ukazi vred z dne 19. marca 1911. l. (drž. zak. št. 54), z dne 5. decembra 1912. l. (drž. zak. št. 220) in z dne 23. decembra 1913. l. (drž. zak. št. 266).

Člen III.

Prehodna določila.

1. Deležniške postaje z družbenim stikom, ki so s 1. dnem januarja 1917. l. pri telefonskih

posredovalnih uradih z manj nego 20 deležniškimi glavnimi postajami ali izven prvega pasu, je predružačiti v postaje s posameznim stikom ali stikom na kmete, čim pripuščajo razmere.

Dokler so še deležniške postaje z družbenim stikom v skupinah omrežja VII in VIII, znaša deležniška pristojbina za postaje s polovičnim družbenim stikom v skupini omrežja VII 90 K, v skupini omrežja VIII pa 80 K, za postaje s četrtinskim stikom v obeh skupinah omrežja 60 K.

S posredovalnimi uradi z več nego 20 deležniškimi postajami, ki so že urejeni za družbeni obrat, morajo dobiti družbeni stik tudi nove deležniške postaje, kolikor dopuščajo dane uredbe.

2. Deležniki, ki plačujejo na podstavi dose-danjih določil za postaje, ki so v tretjem pasu, 10 K doklade za oddaljenost za vsakih 100 metrov, morajo plačevati to doklado tudi v bodoče, ako ne dosežejo znižanja na 4 K za vsakih 100 metrov z enkratnim prispevkom k stroškom za napravo voda, ki se dogovori z upravo.

3. Na podstavi §§ 8 in 9 telefonske tarife, ki je bila doslej v veljavi, ukrenjeni posebni dogovori o pogojih deležništva ostanejo v moči.

Uprava pa more te pogoje popreskusiti in doklade za oddaljenost prilagoditi novemu postavku.

Spitzmüller s. r.

Telefonski red.

I. Poglavje.

Obča določila.

§ 1.

Namen telefonskega reda.

Telefonski red določa na podlagi pravice ustanavljati telegrafske naprave vsake vrste, ki gre po zakonu edino le državni upravi, pogoje za napravo in rabo državnih telefonskih naprav, ki so sestavina državnega telegrafa, kolikor so določene za neposrednje ustno občevanje občinstva.

§ 2.

Državne telefonske naprave.

1. Neposrednjemu ustnemu občevanju občinstva služeče državne telefonske naprave se delé v:

lokalne telefonske mreže,
samostojne javne govorilnice,
interurbanske telefonske vode,
samostojne telefonske deležniške postaje.

Vsaka lokalna telefonska mreža obsega: enega ali več telefonskih posredovalnih uradov, govorilnice, stične vode, eventualne posredovalne vode.

Govorilnice lokalnih telefonskih mrež se delé v:

javne govorilnice,
javne telefonske avtomate,
telefonske deležniške postaje,
službene govorilnice.

2. Posredovalni uradi in javne govorilnice so telefonski uradi.

Izmed telefonskih uradov, spadajočih k lokalni telefonski mreži, ne sme nobeden biti več nego 15 kilometrov od glavnega posredovalnega urada (točka 3) oddaljen in nobeden razen glavnega posredovalnega urada ne sme biti

staknjen s kakim interurbanskim telefonskim vodom (točka 11).

3. Telefonski posredovalni uradi so telefonsko službo izvršujoči uradi, v katerih so priprave za medsebojno zvezo telefonskih vodov, ki se stekajo pri njih.

Ako spada k lokalni telefonski mreži več posredovalnih uradov, velja za glavni posredovalni urad tisti, v katerem se stekajo interurbanski vodi. Ostali se imenujejo stranski posredovalni uradi.

4. Javne govorilnice so telefonsko službo izvršujoči uradi, v katerih se nudi vsakemu možnost govoriti po telefonu.

One spadajo k lokalni telefonski mreži, ako so ali s posredovalnim uradom združene v en urad ali ako so z njim v zvezi po stičnem vodu (točka 8) in v mejah, oznamenjenih v točki 2.

5. Javni telefonski avtomati so na obče dostopnem kraju postavljene s posredovalnim uradom zvezane govorilnice, ki jih lahko vsakdo uporablja, ako vrže vanje denar.

6. Telefonske deležniške postaje so govorilnice, ki jih za plačilo ustanavlja državna telegrafska uprava za določene fizične ali juristične osebe v stanovanjskih ali opravičnih prostorih v stiku s telefonskim ali telegrafskim uradom. One spadajo k lokalni telefonski mreži, ako so sklenjene s kakim njenim posredovalnim uradom.

Neposrednje z uradom sklenjene deležniške postaje se imenujejo glavne postaje, najprej s kako drugo postajo sklenjene pa stranske postaje. Ako je stranska postaja v istem poslopiju kakor postaja, s katero je neposrednje sklenjena (njena stična postaja), tedaj se imenuje hišna stranska postaja, drugače pa zunanja stranska postaja.

Vsi aparati in vodi, ki spadajo h kaki zase obstoječi postaji ali k več med seboj v zvezi stojčim postajam enega deležnika, tvorijo deležniško napravo.

7. Službene govorilnice so za izključno uradne namene poštnega in telegrafskega zavoda

ustanovljene govorilnice. Delijo se tudi v glavne in stranske postaje in so gledé telefonskega prometa enake deležniškim postajam.

8. Telefonski vodi, ki služijo le za to, da vežejo posredovalni urad z govorilnicami, spadajočimi k lokalni telefonski mreži, ali te govorilnice med seboj, se imenujejo stični vodi.

Za stične vode za javne govorilnice se lahko porabljajo tudi telegrafski vodi.

9. Občevanju med posredovalnimi uradi iste lokalne telefonske mreže služijo posredovalni vodi.

Za posredovalne vode se lahko porabljajo tudi telegrafski vodi.

10. Javne govorilnice, ki ne spadajo k lokalni telefonski mreži (točka 4), se imenujejo samostojne javne govorilnice.

11. Interurbanski telefonski vodi so telefonski vodi, ki služijo za medsebojno zvezo lokalnih telefonskih mrež in samostojnih javnih govorilnic. Vsi skupaj tvorijo interurbansko telefonsko mrežo.

Po svojem pomenu za promet se delé v glavne in stranske vode.

Za interurbanske telefonske vode se lahko porabljajo tudi telegrafski vodi.

12. Deležniške postaje, ki so sklenjene s telegrafskim uradom, ki ne posluje hkratu za telefonski posredovalni urad, se imenujejo samostojne deležniške postaje; pripadajoči vodi se tudi tukaj imenujejo stični vodi.

§ 3.

Pogoji, da se naredé državne telefonske naprave.

1. Pogoji za napravo deležniških postaj s pripadajočimi stičnimi vodi vred se uravnavajo v II. poglavju tega telefonskega reda in v telefonskem pristojbinskem redu.

2. Druge v § 2 navedene državne telefonske naprave se zgradé le, če se more v dohodkih, ki se pričakujejo, dobiti pokritje

a) za odplačevanje in obrestovanje napravniških stroškov,

b) za vzdrževalne in obratne stroške,

in ako interesenti izpolné pogoje, ki jih stavi uprava v posameznem primeru, da se zagotovi ta uspeh.

Uporablja se to načelo velja v posebnem še naslednja določila:

3. Ako se naj lokalna telefonska mreža razširi z ustanovitvijo stranskega posredovalnega urada ali javne govorilnice izven sedeža glavnega posredovalnega urada ali že obstoječega stranskega posredovalnega urada, morajo interesenti praviloma plačati vse stroške za napravo posredovalnega ali stičnega voda.

Ako pa je zagotovljen stik najmanj desetih deležniških glavnih postaj s stranskim posredovalnim uradom; ki se ustanovi, se zniža prispevek v mrežah, ki imajo po razširbi več nego 160 deležniških glavnih postaj, za polovico in odpade povsem v mrežah, ki imajo po razširbi več nego 180 deležniških glavnih postaj.

4. Ako naj se lokalna telefonska mreža ali javna govorilnica, ki se ustanovi na novo, zveže z drugimi državnimi telefonskimi napravami po interurbanskem telefonskem vodu, morajo interesenti k stroškom zgradbe interurbanskega telefonskega voda prispevati 30 odstotkov.

Isto velja — ne gledé na interurbanske telefonske vode, ki vežejo najvažnejša prometna središča drugo z drugim — ob ustanovitvi interurbanskih telefonskih vodov, ki naj ustvarijo nove govorilne dotike za že obstoječe lokalne telefonske mreže ali javne govorilnice.

V obeh primerih pa je upravi tudi dano na voljo, da namesto enkratnega prispevka zahteva od interesentov jamstvo najmanjšega kosmatega donosa za dobo k večjemu 10 let.

5. Prispevke interesentov je treba plačati naprej na enkrat ali z dovoljenjem trgovinskega ministrstva v štirih polletnih obrokih največ, od katerih se mora prvi obrok vplačati še pred začetkom gradnje. Navezati se ne smejo na pogoje.

6. Stroški za gradbo voda se povračajo in prispevki k njim se plačujejo po enotnostnih postavkah, ki jih ustanavlja uprava vsakočasno za dobo najmanj enega leta in jih razglaša v uradnih listih.

Enotnostni postavki se določajo za kilometer proge nove gradnje na eni strani, pripetosti na drugi strani in se stopnjujejo po vrsti in debelosti porabljene žice.

Na posebno drage gradnje (v gorovju, skozi predore, z dolgimi progami kabljev i. dr.) se ne uporabljajo.

§ 4.

Raba državnih telefonskih naprav.

1. Državne telefonske naprave se lahko rabijo za govorilni promet (§ 39) in za posredovalni promet (§ 51).

2. Določilo primerno uporabljanje telefonskih uradov in javnih telefonskih avtomatov je vsakemu dano na voljo, uporabljanje deležniških postaj je z izjemami, oznamenjenimi v § 29, točka 2, omejeno na deležnika in na osebe, ki jih on pripušča (§ 22). O omejitvi rabe javnih govorilnic na borzah obstojé posebna določila.

3. Uprava ima pravico, ako se ji zdi potrebno, telefonsko službo ali sploh ustaviti ali na nekih progah in za neke vrste poročil, bodisi za določen, bodisi za nedoločen čas.

4. Rabiti državne telefonske naprave za poročila, ki so nevarna za varnost države ali grešijo proti zakonom ali javnemu redu, je prepovedano (§§ 36 in 43, točka 7).

5. Določila telegrafskega reda o nadzorovanju vsebine brzozjavk se zmislu primerno uporabljajo na fonograme (§ 53).

6. Uslužbenci so dolžni vsakemu olajševati rabo telefona z uljudnim in postrežljivim vedenjem.

§ 5.

Uradne ure.

1. Uradne ure telefonskih uradov določa uprava. Praviloma se ujemajo z uradnimi urami za telegraf. Posredovalni uradi, ki imajo več nego 100 deležniških glavnih postaj, opravljajo najmanj popolno dnevno službo (v poletju od 7. ure, pozimi od 8. ure zjutraj do 9. ure zvečer). Uradne ure uradov z omejeno dnevno službo naj se, kolikor mogoče, ujemajo tudi ob nedeljah.

2. Telefonski uradi ne smejo končati svoje službe, dokler niso rešeni vsi pogovori, ki so bili zglašeni pred uro, določeno za sklep službe.

3. Telefonski uradi so dolžni pripuščati državne pogovore tudi izven predpisanih uradnih ur, pravtako zasebne pogovore, ki služijo za to, da se pokličejo zdravniki, živinozdravniki ali babice, organi javne varnosti ali reševalno moštvo.

4. Uslužbenci, ki so izven uradnih ur, določenih za telefonski promet, zaradi drugih službenih opravil navzoči v uradu, morajo v tem času kolikor moči ustrezati zahtevanju, da se sklenejo telefonske zveze.

5. V telefonskem prometu velja srednje-evropski čas. Kolikor je uveden poletni čas, velja ta čas.

§ 6.

Varovanje telefonske tajnosti.

1. Telefonska tajnost se strogo varuje.

2. Uslužbencem je strogo prepovedano vsako poročilo tretjim osebam o vsebini telefonskega pogovora ali telefonsko posredovanega naznanila ali tudi le o imenih udeleženih strank, o številkah njihovih deležniških postaj ter o golem dejanstvu telefonskega klica.

3. Prav tako jim je prepovedano prisluškovati pogovorom strank čez izmero, ki jo zahteva služba.

4. Določila telegrafskega reda o ravnanju z izvirnimi zapisi brzozjavk, o dostavljanju v primeru kazenskosodne preiskave in v primeru konkurza, končno o pojasnilih in prepisih veljajo tudi gledé fonogramov.

§ 7.

Odgovornost uprave v stvareh telefonske službe.

1. Uprava ne prevzame gledé oskrbovanja telefonske službe nikakršne odgovornosti; zlasti nikakor ne poravnava škod, ki morda nastanejo, ako se obrat ustavi, ako je obrat moten, ako se poročila nepravilno posredujejo, ako so v imeniku telefonskih deležnikov pogreški ali ako je kaj izpuščeno, ali ki nastanejo po drugačnih pogreških ali slučajih, ki se prigode v telefonski službi.

2. Strankam, ki občujejo med seboj po telefonu, je prepuščeno, da se o svoji identičnosti medsebojno prepričajo.

3. Pristojbine se povračajo le v mejah, določenih s tem telefonskim redom.

§ 8.

Pritožbe.

Pritožbe v stvareh telefonske službe se lahko vlagajo na telefonskih uradih in — neodvisno od njih — tudi na poštnih in telegrafskih ravnateljstvih. Zoper vsako odločbo ravnateljstev je v dobi štirih tednov, počenši od dneva vročitve odločbe, dopusten priziv na trgovinsko ministrstvo. Izročiti ga je na poštnem in telegrafskom ravnateljstvu, ki je izdalo odločbo.

II. Poglavje.

Telefonsko deležništvo.

A. Bistvo in pridobitev deležništva.

§ 9.

Bistvo deležništva.

1. Na podlagi deležništva prepusti uprava deležniku telefonsko postajo, ki jo zgradi, ako treba, z neposrednim ali posrednim stikom z državnim telefonskim posredovalnim uradom ali z državnim telegrafskim uradom v rabo in se zavazuje to postajo vzdrževati v dobrem stanju, dokler traja deležništvo.

2. Deležnik ima dolžnost točno plačevati v pristojbinskem redu določene ali dogovorjene pristojbine, se natančno ravnati po predpisih, ki uravnavajo rabo, varovati aparate in vode, ki so last države, vsake škode in jih vrniti, ko je končano deležništvo (§ 28).

§ 10.

Pridobitev deležništva.

1. Kdor hoče postati telefonski deležnik, mora na pristojnem službenem mestu (točka 2) vložiti kolku zavezano zglasilo, v katerem morajo biti naslednji podatki:

- a) ime (firma), poklic in stanovališče in stanovanje prosilca za stik;
- b) v katerem kraju, posloppju, opravljenem ali stanovanjskem prostoru se naj ustanovi deležniška postaja;

c) s katerim posredovalnim (telegrafskim) uradom, eventualno s katero drugo deležniško postajo naj se sklene (§ 12);

d) pri glavnih postajah, ali se želi posamezen stik ali polovičen ali četrtinski družbeni stik ali stik na kmete (§ 13);

e) kako naj se rabi postaja (§ 19);

f) ali se želi celoletni ali sezonski stik (§ 20);

g) ob katerem času naj se naredi stik;

h) ali in s katerim imenom naj se postaja vzprejme v imenik deležnikov (§ 18);

i) pri kom (ime, stanovališče, stanovanje) je pobirati pristojbine;

k) izjava, da se prosilec za stik izrečno in brez pridržka pokorava določilom tega telefonskega reda z eventualnimi dopolnilnimi določili in vsakočasnemu telefonskemu pristojbinskemu redu;

l) izjava, da naj bodo za vse med upravo in deležnikom (prosilcem za stik) nastajajoče spore, kolikor jih je izjemoma dognati v redni pravdi in ne spadajo po zakonu pred izključno posebno podsodnost, v prvi instanci edino pristojna stvarno pristojna sodišča na sedežu tiste finančne prokurature, v koje uradnem področju je pristojno poštno in telegrafsko ravnateljstvo;

m) podpis prosilca za stik ali njegovega pooblaščenca.

Zglasilo je priložiti v § 11 omenjene izjave.

2. Zglasilo je vložiti na poštnem in telegrafskem ravnateljstvu. V lokalnih telefonskih mrežah izven sedeža pošnega in telegrafskega ravnateljstva se pa lahko vloži zglasilo tudi pri stičnem posredovalnem uradu, ki pride v poštev. Treba ni, da bi uprava izrečno sprejela zglasilo; toda uprava obvesti prosilca za stik, ako so napravi stika ob željenem času ali v primernem roku na polu ovire. Prizadevala si bode narediti deležniške naprave v stiku z že obstoječimi posredovalnimi uradi, izvzemši primer nepremagljivih ovir ali točke 4 tega paragrafa, kolikor moči, ob času, ki ga je navedel prosilec za stik ob zglasitvi, najdalje pa v treh mescih po zglasitvi, ako pa gre za družbeni stik, kolikor mogoče, v teku koledarskega četrtletja, ki sledi zglasitvi, in jih prosilcu za stik izročiti v stanju sposobnem za obratovanje.

Isto velja tudi za samostojne deležniške postaje.

3. Od zglasila lahko prosilec za stik ali njegovi dediči odstopijo vsakčas, dokler uprava ni imela nikakršnih stroškov za napravo stika. Drugače je odstop dopusten le, ako nastopijo, preden se izroči za obrat sposobna deležniška postaja, izpremembe pogojev deležništva, ki bi dajale pravico odpovedati postajo v zmislu § 38, točka 2.

Zglasitev izgubi svojo obvezno moč tudi brez izrečne izjave o odstopu, ako zglašena postaja ni narejena sposobna za obrat v šestih mescih, če pa gre za stik s posredovalnim uradom, ki se šele ustanovi, v enem letu.

4. Uprava si pridržuje odkloniti zglasitev telefonskega deležništva. Zoper odklanjajočo odločbo pristojnega poštnege in telegrafskega ravnateljstva se more v štirih tednih vložiti priziv na trgovinsko ministrstvo.

B. Deležniška naprava.

§ 11.

Nastanitev deležniške naprave.

1. Deležniška postaja se ustanovi le v poslopju, čigar lastnik se zaveže s pismeno izjavo, da dovoljuje ne le uvesti vod v poslopje in urediti postajo v njem, temveč tudi namestiti in pustiti vse priprave (strešna stojala, nosilce na zidu itd.), ki so potrebne za napravo, vzdrževanje in razširjanje telegrafskega in telefonske mreže. Stvar prosilca za stik je, da predloži to izjavo v besedilu, ki ga je predpisala uprava.

2. Ako prosilec za stik ne more razpolagati s prostorom, v katerem se naj ustanovi postaja, mora vrhutega predložiti pismeno privolilo osebe, ki ima pravico razpolaganja, da se sme postaja ustanoviti.

To privoljenje se mora raztezati tudi na prosli pristop v § 29, točka 2, imenovanih namoščencev k deležniški postaji, ki se ustanovi, v primerih, omenjenih tam pod a) in b).

3. Nastaniti postaje iste deležniške naprave v različnih poslopih je dopustno — ne gledé na družbene stike in stike na kmete (§ 13) ter na primer § 22, točka 4, odstavek 2 — le, ako je to utemeljeno v deležnikovem opravičnem obratu ali v njegovih osebnih interesih, in v vsakem posameznem primeru mora to odobriti uprava.

§ 12.

Stik deležniške postaje.

1. Deležniška glavna postaja se stakne praviloma z najbližjim državnim posredovalnim uradom, ako pa gre za samostojno deležniško postajo, z najbližjim državnim telegrafskim uradom. Ako se stakne na deležnikovo željo izjemoma z drugim državnim posredovalnim (telegrafskim) uradom, določi uprava posebne pogoje za to.

V tem telefonskem redu se imenuje posredovalni (telegrafski) urad v razmerju k deležniškim postajam, ki so staknjene z njim, njihov stični urad.

2. Stranske postaje se staknejo praviloma s tisto v področju iste lokalne telefonske mreže (telegrafskega urada) ležečo glavno ali stransko postajo istega deležnika, ki jo on označi. Ta postaja se imenuje v razmerju k postaji, staknjeni z njo, njena stična govorilnica. S tujimi deležniškimi postajami in z deležniškimi postajami z družbenim stikom ali stikom na kmete (§ 13) se ne stikajo stranske postaje.

§ 13.

Posamezni stik, družbeni stik, stik na kmete.

1. Glavna postaja se lahko stakne s posredovalnim uradom ali po vodu, določenem samo za to postajo (posamezni stik), ali pa po vodu, določenem tudi še za stik drugih glavnih postaj (družbeni stiki in stiki na kmete).

2. Pri družbenih stikih so ali dve glavni postaji (polovični družbeni stik) ali štiri glavne postaje (četrtinski družbeni stik) po skupnem vodu staknjene s posredovalnim uradom. Postaje se lahko pokličejo po izberi in so med pogovorom zaprte druga proti drugi.

3. Družbeni stiki se dovajajo le k posredovalnim uradom z več nego 50 deležniškimi glavnimi postajami in se narejajo le v področju navadne deležniške pristojbine, ki se določi v pristojbinskem redu (§ 24, točka 1).

4. Družbeni stiki so nedopustni za deležniške postaje v velikih gostilnah, kavarnah, pisarnah i. dr. Četrtnski družbeni stiki se delajo le za deležniške postaje v pravih stanovanjskih prostorih, ne pa v pisarnah, ki so v zvezi s stanovanjem, ali v drugih opravičnem namenom službah prostorih.

5. Zglasitev deležniške postaje z družbenim stikom ni zavisna od dokaza drugih postaj, ki se staknejo z istim vodom. Popolniti družbene stike ter porazdeliti za polovičen ali četrtinski stik zglasene postaje na posamezne družbene vode je stvar uprave.

6. Pri stikih na kmete se stakne več glavnih postaj, toda ne več nego osem, po skupnem vodu s posredovalnim uradom. Ti stiki se ne kličejo po izberi in niso zaprti drug proti drugemu.

7. Stiki na kmete se narejajo le v lokalnih telefonskih mrežah s 500 deležniškimi glavnimi postajami največ in se dovajajo le k posredovalnim uradom z 200 deležniškimi glavnimi postajami največ. Najdalje v dveh letih potem, ko se preseže eno teh števil, se morajo predruščiti v posamezne ali stranske stike.

V področju navadne deležniške pristojbine, ki se določi v pristojbinskem redu (§ 24, točka 1), se ne delajo.

8. Naprava stika na kmete je odvisna od tega, da se dobita vsaj dva prosilca za stik za isti vod. Prosilci za stik morajo v izjavi, ki jo izdado skupno, izreči, da so zadovoljni z združitvijo njihovih postaj v skupen vod in z dolžnostimi, ki zadenejo vsakega posameznika. Tudi privzete nadaljnjih postaj v vod je odvisno od tega, da so zadovoljni vsi udeleženi deležniki in prosilci za stik; o tem je tudi izdati skupno izjavo.

§ 14.

Stični vod.

1. Uprava določi pot in način gradnje za stični vod v poslopju in izven poslopja, ki se stakne. Ako se vpoštevajo pri tem posebne deležnikove želje, mora povrniti eventualno s tem povzročene večje stroške.

2. Stični vod ostane v vseh primerih last uprave.

§ 15.

Navadna oprema deležniških postaj.

1. Uprava določi, katere opravne reči (aparati, baterije) spadajo k navadni opremi deležniških postaj. Te opravne stvari preskrbi uprava na podlagi deležništva za vsako deležniško postajo in te reči ostanejo njena last.

2. Ob prvi uredbi postaje je deležniku dana na voljo izbira med vzorci aparatov, ki jih ima uprava za deležniške postaje. Ako se oddajajo aparati istega vzorca v različni opremi, je treba za dražjo opremo doplačati, kolikor določi uprava. Ako deležnik pozneje želi, da se aparat, ki še popolnoma ustreza prometnim potrebam, zamenja z drugim, če tudi istega vzorca in iste opreme, se pobere pristojbina za izmenjavo.

3. Uprava si pridržuje, da na deležnikovo željo pripusti za navadno opremo postaje tudi aparate, ki se razlikujejo od uvedenih vzorcev, in da take aparate, ali sama nabavi za deležnikov račun ali pa mu prepusti, da jih on preskrbi. V obeh primerih namesti aparate uprava, aparati pa so deležnikova last.

§ 16.

Stranske uredbe.

1. Vse naredbe, ki ne spadajo k navadni opremi postaje, kakor stranski zvonci, posebni baterijski elementi, pretikala, stikalni kontakti i. dr., se oznamenjajo za stranske uredbe. O njihovi dopustnosti odloči uprava. Pripravi in namesti jih na deležnikovo željo uprava, plačati jih mora deležnik in so deležnikova lastnina.

2. Gledé aparatov, ki se razlikujejo od uvedenih vzorcev, veljajo tudi pri stranskih uredbah v prejšnjem paragrafu ukrenjena določila.

3. Gledé opreme deležniških postaj z avtomati veljajo posebni zaukazi.

4. K eni deležniški postaji se ne naredi več nego pet stikalnih kontaktov. Biti morajo v isti sklenjeni skupini hiš in z njimi se ravna gledé namestitve kakor s popolnimi deležniškimi postajami (§ 11).

§ 17.

Vzdrževanje deležniške naprave in izpremembe na njej.

1. Vzdrževanje deležniških postaj s stičnimi vodi in eventualnimi stranskimi uredbami vred ter vse izpremembe na teh napravah, ki se zdé upravi potrebne, ali ki jih želi deležnik in jih spozna uprava za dopustne, oskrbuje edino le uprava.

Z vzdrževanjem naj se deležniška naprava trajno ohranja v stanju, sposobnem za obratovanje.

2. Brez vednosti in odobrenja uprave se ne sme na tehniških uredbah nič izpreminjati, zlasti se ne smejo aparati in stranske postaje niti pritakniti niti odtakniti.

Tudi samo aparate razstavljati ali odpirati je prepovedano, prav tako nameščati kakršnekoli priprave na njih brez posebnega dovoljenja.

§ 18.

Oznamenilo deležniških postaj, imenik deležnikov.

1. Vsaka deležniška postaja dobi službeno oznamenilo (številko stičnega voda z eventualnim pristavkom), s katerim je vpisana v uradnih seznamih in se imenuje v telefonskem prometu.

2. Številke stičnih vodov in službeno oznamenilo postaj določa uprava in jih lahko vsakčas izpremeni. Te oblasti se bode posluževala uprava le, kadar bode neobhodno potrebno.

O bodoči premembi se obvestijo deležniki, kakor hitro mogoče.

3. Za vsako lokalno telefonsko mrežo se izda po abecednem redu imen urejen seznam deležniških postaj (imenik telefonskih deležnikov).

4. Vsak deležnik ima pravico, da se vzprejme njegova postaja v ta seznam z navedbo njenega službenega oznamenila in njenega naslova ter z navedbo njegovega imena in stanu in eventualnih govorilnih ur. Uprava si pridržuje, da dopusti na deležnikovo željo na mesto njegovega imena in stanu ime in stan kake druge osebe ali drugačno nazivalo, nadalje eventualne posebne dostavke.

5. Stranske postaje se navajajo le tedaj posebej, ako gre za različne naslove ali ako je deležnik njih rabo trajno prepustil drugim osebam (§ 22) in jih je deležnik izrečno imenoval, da se navedejo v seznamu, ali končno ako je deležnik dokazal druge utemeljene interese, da se stranske postaje navedejo posebej.

6. Ako se naj navede deležniška postaja v seznamu na več nego enem mestu ali ako presega besedilo, ki ga želi deležnik, od uprave določeno izmero, mora deležnik plačati posebno letno vpisnino, koje višino določi uprava za posamezne seznamke.

7. Na deležnikovo željo naj se njegova postaja ne vzprejme v imenik deležnikov.

C. Raba deležniške naprave.

§ 19.

Posamezne vrste rabe.

1. Govorilni promet (§ 39).

a) Vsaka deležniška postaja, ki spada v lokalno telefonsko mrežo, se more rabiti za lokalni govorilni promet.

Tudi med samostojnimi deležniškimi postajami in govorilnico stičnega urada se more vršiti lokalni govorilni promet, kolikor dopuščajo to uredbe urada.

b) Za zglašanje pogovorov v interurbanskem prometu se smejo rabiti le tiste deležniške postaje, kojih udeležba na tem prometu se je izrečno izjavila. Ta izjava se ne more omejiti na določne vrste pogovorov in se tiče tudi pravice pozivljati k pogovorom in jih odpovedovati ter naprej zglašati in od primera do primera zahtevati plačne trajne zveze.

Vendar se vsaka deležniška postaja sme poklicati v interurbanskem prometu.

c) Ali in v katerem obsegu se morejo deležniške postaje s stikom na kmete udeleževati interurbanskega prometa, določi uprava od primera do primera.

2. Posredovalni promet (§ 51).

a) Za oddajanje brzojav ali fonogramov se smejo rabiti le tiste deležniške postaje, kojih udeležba na oddajnem posredovalnem prometu se je izrečno izjavila. Ta izjava mora obsegati vedno ves oddajni posredovalni promet.

b) Ali in v katerem obsegu naj se rabi deležniška postaja za oddajanje brzojav, je odvisno od deležnikove odredbe.

Raba deležniške postaje za oddajanje fonogramov ni navezana na tako odredbo.

c) Ali in v katerem obsegu se smejo deležniške postaje s stikom na kmete udeleževati posredovalnega prometa, določi uprava od primera do primera.

§ 20.

Mera in doba rabe. Sêzonski stiki.

1. Kolikor v III. poglavju ali v telefonskem pristojbinskem redu niso omenjene določne meje,

se sme vsaka deležniška postaja rabiti v poljubni meri.

2. Deležništvo se lahko pridobi za celoletno in za polletno rabo. V prvem primeru je postaja deležniku celo leto na razpolaganje, v drugem primeru pa le v času, ki ga je oznamil (sezonski stik).

3. Čas rabe mora priti v obratno dobo stičnega urada. Deliti se more v dva oddelka. Začetek in konec časa rabe (obeh oddelkov) mora deležnik pravočasno pismeno naznaniti stičnemu uradu. Izven tega časa je izključena vsaka raba postaje.

4. V lokalni telefonski mreži dunajski, pri deležniških napravah v stiku s posredovalnimi uradi z več nego 2000 deležniškimi glavnimi postajami in pri stikih na kmete niso dopustni sezonski stiki.

5. Kolikor pride v poštev delovanje stičnega urada, ostane raba deležniških postaj — z izjemami, omenjenimi v § 5, točka 2 in 3 — omejena na njegove uradne ure.

§ 21.

Trajne zveze.

1. Deležniška glavna postaja s posameznim stikom se lahko, da se rabi izven uradnih ur, določenih za stični urad, od njih sklepa pa dotlej, da se zopet začne služba, trajno zveže:

- a) z eno ali več deležniškimi postajami iste lokalne telefonske mreže;
- b) s kakim drugim posredovalnim uradom, ki ima daljšo službo, iste ali sosednje lokalne telefonske mreže.

2. Trajna zveza s kako deležniško postajo ali s posredovalnim uradom se lahko naredi ali v posameznem primeru na posebno zahtevanje ali redno na podlagi zahteve, ki se stavi najmanj za en mesec. Trajna zveza z več deležniškimi postajami se more predlagati samo na poslednji način.

3. Naprava vsake vrste trajnih zvez je odvisna od njene izvršljivosti in dopustnosti, ki se presodi edino le uradno. Dovoljenje za redno napravo trajnih zvez se dá vsakčas preklicati.

4. Ne gledé na to je na redno napravo trajnih zvez, za katere je plačevati mesečno poprečnino, zmislu primerno uporabljati določila § 46, točka 2, 4 in 5.

Ako so potrebne posebne tehniške priredbe, da se redno izvrši trajna zveza, plača njih stroške deležnik, ki zahteva zvezo.

5. Za trajne zveze, zahtevane od primera do primera, je plačevati pristojbino za trajno zvezo.

6. Ako se rabi trajna zveza za interurbanski pogovor ali za opravilo posredovalnega prometa, je plačati tudi za to pripadajočo pristojbino.

§ 22.

Raba po tretjih osebah. Hišni stiki.

1. Deležniku je dano na voljo prepuščati svojo postajo tretjim osebam v rabo, bodisi za plačilo, bodisi brezplačno, kolikor se ta pravica ne omejuje v naslednjem.

2. Pravica uporabljati avtomate za plačno prepuščanje rabe deležniških postaj tretjim osebam je navezana na posebno dovoljenje uprave.

3. Ako uživa deležnik znižbo deležniške pristojbine za svojo postajo (§ 25), sme dovoliti nje rabo v lokalnem prometu le svojim nameščencem ali drugim osebam, ki so v zvezi z njegovim opravičnim obratom.

4. Ako obsega deležniška naprava postaje v različnih poslopih (§ 11, točka 3), se nobena teh postaj brez prejšnjega odobrenja po upravi ne sme za plačilo prepuščati tretjim osebam v rabo. Tako odobrenje se lahko vsakčas preklicé.

Ako deležniška naprava ne obsega več nego osem postaj, ki so vseskozi izven področja navadne deležniške pristojbine (§ 24, točka 1), ki ga je določiti v pristojbinskem redu, in se le zaradi velikosti lokalne telefonske mreže ali stičnega urada ne morejo izvršiti s stikom na kmete (§ 13, točka 7), se odobrenje ne more odreči.

5. Ako je deležniška naprava omejena na postaje v istem poslopiu, sme deležnik, ne gledé na primer, omenjen pod točko 3, posamezne postaje tudi trajno prepustiti poljubnim tretjim osebam (hišni stik).

6. K osebam, katerim prepušča deležnik rabo svoje postaje trajno ali od primera do primera, ne stopi uprava v neposrednje pravno razmerje.

§ 23.

Pripomočki.

1. Uprava dá deležnikom za vsako deležniško glavno postajo brezplačno navodilo za rabo, izpisek iz telefonskega reda in iz telefonskega pristojbinskega reda ter seznamek govorilnic iste lokalne telefonske mreže (imenik deležnikov, § 18).

2. Deležniku se izroči ti pripomočki prvikrat o priliki ustanovitve postaje. Obdobno izhajajoči pripomočki ter popravki se bodo dalje dostavljali od primera do primera, kadar izidejo.

3. Za dobivanje navedenih pripomočkov nad oznamenjeno mero ter za dobivanje drugih pripomočkov morajo deležniki plačati vsakočasno določeno prodajno ceno ali naročnino.

D. Deležnikove dolžnosti.

§ 24.

Pristojbine.

1. Za deležniško postajo mora deležnik plačevati letno deležniško pristojbino po pristojbinskem redu, ki ga sestavi in razglasi uprava. Deležniška pristojbina je plačilo za napravo in vzdrževanje stičnega voda in navadne opreme postaje ter za rabo postaje za pogovore v lokalni telefonski mreži.

V katerih primerih se pobira pribitek k deležniški pristojbini ali prispevek k stroškom za napravo voda, določa pristojbinski red.

2. Za vzdrževanje stranskih uredb morajo deležniki plačevati letno pristojbino za vzdrževanje.

Stroški za zamenjavo celih aparatov ter za nadomestilo izgubljenih in popravilo takih predmetov, ki so bili poškodovani po krivdi deležnika ali tretjih oseb ali po ognju, se ne zalagajo s pristojbino za vzdrževanje in jih mora deležnik plačati posebej.

Uprava ustanovi pristojbine za vzdrževanje za posamezne vrste stranskih uredb v posebnem seznamu in jih naznani deležnikom, kadar se napravijo stranske uredbe. O premembah se

obveščajo prizadeti deležniki, držé se v § 38 določenih rokov.

3. Za interurbanske pogovore, pozive k pogovorom, odpovedi pogovorov in prejšnje priglasitve, ki izhajajo od deležniške postaje, ter za trajne zveze, narejene od primera do primera, se zaračunijo deležniku pristojbine, določene v pristojbinskem redu.

4. Ako se v telefonskem posredovalnem prometu od deležniške postaje oddajajo brzojavke ali fonogrami ali se na tako postajo oddajajo brzojavke v zmislu odredbe, ki jo je izdal deležnik, mora deležnik v prvem primeru plačati vse pristojbine, ki se tičejo oddajnika, v poslednjem primeru pa posredovalno pristojbino in pristojbine, ki se eventualno poberejo od prejemnika brzojavke.

5. Druge pristojbine zadenejo deležnika po posebnih določilih, obstoječih za to.

§ 25.

Znižanje deležniške pristojbine.

Tiste dežele, okraji in občine, ki dajejo javni imetek, ki je v njihovi upravi (ceste, trge, mostove i. dr.) brezplačno na razpolaganje za ustanavljanje in vzdrževanje telegrafskih in telefonskih naprav vsake vrste, uživajo znižano deležniško pristojbino, koje izmero ustanavlja pristojbinski red.

§ 26.

Plačnost in plačevanje pristojbin.

1. Deležniška pristojbina za celoletno rabljene deležniške postaje z dokladami vred je plačna 1. dne januarja in 1. dne julija v polletnih obrokih naprej.

Ako se taka postaja ustanovi v teku polletja, je na čas do prihodnjega 1. dne januarja ali 1. dne julija pripadajoči odlomek deležniške pristojbine z dokladami vred, in če znaša ta čas manj nego tri mesece, tudi prvi polletni obrok plačen tedaj, ko se izroči za obrat sposobna postaja, eventualno (v novih lokalnih mrežah) pozneje, ko se začne obrat na posredovalnem uradu.

Ako se deležništvo pri celoletno rabljeni postaji razveže v teku polletja do najdalje 31. dne marca, (30. dne septembra), se povrne deležniku za drugo (četrt) koledarsko četrtletje pripadajoči del že plačane deležniške pristojbine z dokladami

vred (eventualno odbivši odpustno pristojbino, § 32).

Ako pride v teku polletja k deležniški pristojbini doklada, je njen odlomek, ki pripada na čas do prihodnjega 1. dne januarja (1. dne julija), in če znaša ta čas manj nego tri mesece, tudi prvi polletni obrok plačen, ko nastopi razmerje, ki utemeljuje doklado.

2. Deležniška pristojbina za sezonske stike z dokladami vred je plačna v letnih obrokih ob času, ki ga določi uprava za vsako posamezno postajo enkrat za vselej.

3. Pristojbine za vzdrževanje so plačne, dokler obstojajo stranske uredbe, ob istem času in v enakih obrokih kakor deležniška pristojbina. Vendar jih je pri celoletnih deležniških napravah, ako se stranske uredbe ne začnejo obratovati ali ne opusté hkratu z glavno ali stransko postajo, plačevati v prvem primeru šele od začetka prihodnjega koledarskega četrtletja naprej, v drugem primeru še do konca tekočega koledarskega četrtletja.

Za nadaljnja koledarska četrtletja morda naprej plačani zneski se deležnikom vrnejo ali zapišejo v imetek.

4. Vpisnina (§ 18, točka 6) je plačna ob istem času in v enakih obrokih kakor deležniška pristojbina. Preračuni se od tistega koledarskega polletja naprej, v katerem izide prvič imenik deležnikov ali njega popravek (dodatek) s pristojbini zavezanim vpisom, in neha teči, če je deležništvo v moči, s pričetkom tistega koledarskega polletja, v katerem se depe iz rabe zadnji pripomoček, v katerem je ta vpis. Za to koledarsko polletje in naslednji čas morda naprej plačana pristojbina za vpis se deležniku vrne ali zapiše v imetek.

5. Plačne obroke letnih pristojbin je treba plačati v sedmih dneh potem, ko se je predložil ali poslal račun, drugače se ustavi obrat deležniške naprave (§ 36).

6. Prispevke k stroškom naprave voda je treba položiti pred začetkom gradnje.

7. Pristojbine (posamezne pristojbine), ki se od primera do primera podajajo iz telefonskega prometa, se odlagajo deležnikom.

Plačati jih je treba v sedmih dneh potem, ko se je predložil ali poslal račun, drugače se ustavi obrat deležniške postaje (§ 36).

8. Gledé plačevanja poprečnine za trajne zveze in pristojbine za naročene pogovore veljata § 21, točka 4, in § 46, točka 5.

§ 27.

Druga plačila.

Stroški opravnih reči, ki jih uprava pripravi za deležnikov račun, in stroški del, ki jih izvrši, so plačni, čim je opravna reč izročena ali delo izvršeno. Poravnati jih je treba v sedmih dneh potem, ko se je predložil ali poslal dotični račun, drugače se ustavi obrat deležniške naprave (§ 36).

§ 28.

Odgovornost deležnika.

Deležnik je odgovoren za izgubo s seznamkom izročenih mu predmetov in njih sestavin ter za poškodbe postajske opreme, ki jih je zakrivil on sam ali tretje osebe, nadalje za to, da se ravna po določenih § 17, točka 2.

§ 29.

Posebne dolžnosti deležnika.

1. Deležnik je odgovoren za to, da se pri njegovi postaji natančno izpolnjujejo manipulacijski predpisi, ki jih je postavila uprava.

2. Deležnik je nadalje dolžen, kadar je obrat njegove postaje moten, to nemudoma naznaniti stičnemu uradu in po dnevu dovoliti ali pripraviti pristop k svoji postaji, in nje rabo

- a) uslužbencem telegrafske uprave, ki se pravilno izkažejo, v okviru službene potrebe,
- b) uslužbencem javne uprave, ki se pravilno izkažejo, da se dá znamenje v sili ali da se pokliče pomoč.

E. Izpremema in razveza deležništva.

§ 30.

Preložba deležniške postaje.

Krajevna preložba deležniške postaje v isti lokalni telefonski mreži se sme dovoliti na deležnikovo zaprosilo po naslednjih pogojih:

1. Ako se postaja preloži v drugo poslopje ali v drug prostor istega poslopja, se morajo iz-

polniti v § 11 glede nastanitve postaje ustano-
ljeni pogoji.

2. Stroške prelozbe notranje uredbe postaje, vstevši notranji vod, mora vsekakor plačati deležnik. Ako pride preložba postaje v drugo poslopje v tisti čas, ki sledi pridobitvi deležništva ali kaki prejšnji preložbi postaje in v katerem je deležnik po § 31, točka 1 in 2, vezan na deležništvo, in ako se zaradi preložbe postaje dosednji zunanji vod zaradi njegove lege stran od prometa docela ali deloma razdere, mora deležnik povrniti stroške naprave razdrtega vodovega kosa, ki jih ni morda plačal že svoječasno, ter stroške razdiranja v razmerju še ne poteklega dela časa, v katerem je vezan na deležništvo.

3. Ako se s preložbo postaje izpremené podlage za odmero v § 24, točka 1, navedenih pristojbin, jih je treba od časa preložbe naprej odmeriti znova. Eventualni pristojbinskemu redu ustrezajoči prispevek k stroškom za napravo vodov se pobira le toliko, kolikor se ne more porabiti prvotni stični vod.

§ 31.

Razveza deležništva z odpovedjo. potekom časa ali konkurzom.

1. Deležništvo se pridobi praviloma na nedoločen čas in se lahko obojestransko z odpovedjo razveže s potekom zadnjega dne marca, junija, septembra in decembra (izbrani dnevi), toda pri celoletnih postajah ne pred potekom enega leta po izročitvi postaje, eventualno po poznejšem začetku obrata pri stičnem uradu (§ 26, točka 1) in pri sezonskih stikih vedno šele po preteku celega časa rabe. Upravi je pridržano, da izključi pravico odpovedi, kadar sprejme deležništvo, tudi za daljšo dobo nego eno leto, ako zahteva deležniška naprava večji potrošek in se stični vod najbrže ne bode kmalu zopet porabljal, če se razveže deležništvo.

2. S preložbo postaje v drugo poslopje se izključi pravica odpovedi za prav tako dolgo, kakor s pridobitvijo novega deležništva.

3. Odpovedati se mora pismeno in odpoved se mora drugi stranki vročiti najkasneje tri mesece pred tistim izbranim dnevom, za katerega bodi veljavna.

4. Z odpovedjo glavne postaje je odpovedana tudi stranska postaja.

Ako se odpove glavna postaja, preden še obstaja pravica odpovedi glede stranske postaje, se s tem razveže deležništvo pri stranski postaji hkratu z deležništvom pri glavni postaji, toda ako odpove deležnik, po pogojih, veljavnih za predčasni odpust iz deležništva (§ 32).

5. Uprava more za razstave, zborovanja itd. izjemoma dovoliti deležništvo za naprej določen čas po posebnih pogojih. V tem primeru neha deležništvo s časom. določenim za to, brez prejšnje odpovedi.

6. Ako zaide deležnik v konkurz, ugasne deležništvo s potekom dobe, do katere so plačane letne pristojbine, v danem primeru takoj, ako upravitelj mase ne zaprosi izrečno, da se ohrani v moči proti popolnemu plačilu pristojbin, ki so morda še na dolgu.

§ 32.

Predčasen odpust iz deležništva.

1. Uprava more deležnika ali njegove dediče iz tehničnih ozirov primernosti na zaprosilo odpustiti iz deležništva za prihodnji izbrani dan (§ 31, točka 1) tudi tedaj, ako se ni držal rok odpovedi ali ako deležnik po § 31, točka 1 in 2, za ta izbrani dan sploh še nima pravice odpovedi.

2. V obeh primerih je treba plačati odpustnino, ki se določi s pristojbinskim redom.

V drugem primeru je razen tega, ako se stični vod zaradi svoje lege stran od prometa docela ali deloma razdere, povrniti stroške naprave razdrtega vodovega kosa, ki jih svoječasno ni plačal že deležnik sam, ter stroške razdiranja v razmerju še ne preteklega dela tistega časa, v katerem bi bil deležnik vezan na deležništvo.

§ 33.

Prenaredba glavne postaje v stransko postajo in narobe.

1. Ako zglesi deležnik prenaredbo glavne postaje v stransko postajo ali narobe prenaredbo

stranske postaje v glavno postajo, ugasne dosedanje deležništvo tedaj, ko se prenaredi postaja in hkratu dobi moč novo deležništvo.

2. Ako pride prenaredba postaje v tisti čas, ki sledi pridobitvi deležništva ali prelozbi postaje in v katerem bi bil deležnik po § 31, točka 1 in 2, vezan na deležništvo, in ako se zaradi prelozbe postaje dosedanji zunanji vod zaradi njegove lege stran od prometa docela ali deloma razdere, mora deležnik povrniti stroške naprave razdrtega vodovega kosa, ki jih ni morda plačal že svoječasnno, ter stroške razdiranja v razmerju še ne preteklega dela časa, v katerem bi bil vezan na staro deležništvo.

§ 34.

Menjava v osebi deležnika.

1. Ako deležnik umre, preidejo njegove pravice in dolžnosti iz deležništva na njegove dediče.

2. Ne gledé na ta primer se sme menjati deležnikova oseba le z odobrenjem uprave.

To odobrenje je odvisno od pogoja, da so plačane vse dolge narasle pristojbine.

3. Prosilec za prevzetje mora pismeno prositi za prenos postaje, dokazavši privoljenje dosedanjega deležnika, in pri tem izrečno izjaviti, da se brez pridržka pokorava temu telefonskemu redu z eventualnimi dopolnilnimi določili vred in vsakočasnemu telefonskemu pristojbinskemu redu (§ 10, točka 1, k).

4. Odobrenje prenosa postaje se, če se izpolné v točkah 2 in 3 postavljeni pogoji, ne more odreči, ako prosilec za prevzetje dokaže, da spada deležniška naprava k podjetju, ki je od dosedanjega deležnika prešlo nanj.

5. S prenosom preidejo vse pravice in dolžnosti iz deležništva na prevzemnika.

6. Skupaj spadajoče glavne in stranske postaje se morejo prenesti le skupno in na istega prevzemnika.

7. V koliko ima prenos deležniške postaje posledico, da se na novo odmeri deležniška pristojbina, določa pristojbinski red.

§ 35.

Pretrganje obrata.

Uprava ni odgovorna za škodo, ki nastane, ako se pretrga obrat deležniške postaje (§ 7). Če je obrat moten, pa bode to odpravila tako hitro kakor le more.

Ako se je brez krivde deležnika ali drugačnega imetnika tako pretrgal obrat in ako je trajalo to, ko se je naznanilo upravi, dalje nego 14 dni, se za čas, dokler je bil obrat pretrgan, ne pobira pristojbina, že pobrana pristojbina se zapiše v imetek ali se vrne.

§ 36.

Ustavitè obrata in opustitev deležniške postaje.

1. Uprava ima pravico v nastopnih primerih ustaviti obrat deležniške naprave ali napravo docela opustiti, toda — ako ni nevarno odlagati — le, če se je poprej zapretilo, in sicer:

a) ako se popolnoma ali deloma prekličejo v § 11, točka 1 in 2 omenjene izjave;

b) ako se pristojbine ne plačujejo točno;

c) ako se telefon zlorablja;

d) ako deležnik, njegovi svojci, domačini ali posli samolastno izpremené tehniško uredbo ali nalašč poškodujejo uredbo;

e) ako osebe, ki rabijo postajo, ponovno in kljub poprejšnjemu posvarilu deležnika hudo grešijo zoper dostojnost v občevanju s posredovalnim uradom ali z ravnanjem z aparati v nevarnost spravijo zdravje uslužbencev;

f) ako se ponovno zabrani pristop k postaji organom, omenjenim v § 29, točka 2.

2. Ta naredba ne oprošča deležnika niti odgovornosti, naložene mu po § 28, niti dolžnosti plačevati pristojbine do prihodnjega izbranega dne, s katerim bi se bilo moglo deležništvo razvezati z odpovedjo (§ 31).

3. Dokler je ustavljen obrat deležniške postaje na podstavi § 4, točka 3, se ne pobira pristojbina, že pobrana pristojbina se zapiše v imetek ali se vrne.

4. Uprava nikakor ni odgovorna za škodo, ki nastane, če se ustavi obrat (§ 7).

§ 37.

Deležniška postaja se razdere.

1. Ako se opusti deležniška postaja, oskrbi uprava — ne kraté določila, ukrenjenega v § 32, točka 2 — na svoje stroške odstranitev svojih aparatov in vodov in na deležnikovo željo na njegove stroške tudi demontiranje njegovih postajskih uredb.

2. Uprava nikakor ne skrbi za to, da se prostori, ki so služili za namestitev postajskih uredb vštévi notranji vod, postavijo zopet v prejšnje stanje.

§ 38.

Izpremembra pogojev deležništva. Izredna odpoved.

1. Pravilno razglašene izpremembe določil telefonskega reda ali telefonskega pristojbinskega reda, ki se tičejo deležništva, se za že pridobljeno deležništvo ne morejo dati v moč pred drugim izbranim dnevom, ki sledi času razglasitve (§ 31, točka 1).

2. Ako se s tako izpremembro naložijo deležnikom bremena ali odtegnejo ugodnosti, sme deležnik s tem prizadete deležniške naprave odpovedati za čas, ko dobi izpremembra moč, tudi ako bi po določilih § 31 za ta izbrani dan še ne bilo pravice odpovedi.

Taka izredna odpoved mora upravi pismeno dospeti najdalje dva mesca pred omenjenim časom.

3. Izpremembe telefonskega reda se morajo, da so veljavni, razglašati v državnem zakoniku, izpremembe telefonskega pristojbinskega urada pa v uradnih listih. Obliko, v kateri se eventualno sporoči deležnikom, določi uprava od primera do primera.

III. Poglavje.

Telefonski promet.

A. Govorilni promet.

§ 39.

Pojem in vrste govorilnega prometa.

1. Govorilni promet nudi osebam, ki so pri dveh različnih govorilnicah (javnih govorilnicah,

javnih telefonskih avtomatih ali deležniških postajah) možnost, da si neposrednje medsebojno poročajo po telefonu.

2. Vrste govorilnega prometa so:

a) lokalni govorilni promet:

Govorilnici, ki občujeta druga z drugo, spadata k isti lokalni telefonski mreži in stopita po posredovalnem uradu v zvezo druga z drugo;

b) interurbanski govorilni promet:

Govorilnici ne spadata k isti lokalni telefonski mreži;

c) notranji govorilni promet:

Govorilnici spadata k isti deležniški napravi in občujeta druga z drugo, ne da bi se posluževati posredovalnega urada.

Notranji govorilni promet se ne uravnava s tem telefonskim redom.

§ 40.

Raba javnih govorilnic in javnih telefonskih avtomatov za govorilni promet.

1. Javne govorilnice in javne telefonske avtomate lahko rabi vobče vsakdo za govorjenje, ako plača v pristojbinskem redu ustanovljene pristojbine; toda izključijo se lahko osebe, ki so se z krivile zlorabe telefona ali poškodbe obratne uredbe, ali ki imajo nalezljivo bolezen, ako je nevarnost, da se preneše po telefonu.

2. Nedopustno je, da bi skupno govorilo več oseb, ki so hkratu pri javni govorilnici.

3. Tistemu, ki rabi javno govorilnico, ni zabranjeno občevati med pogovorom z drugimi, hkratu navzočimi osebami.

4. Gledé rabe javnih govorilnic na borzah veljajo posebna določila.

§ 41.

Delitev pogovorov po uradnem ravnanju z njimi.

Pogovori se delé v tri skupine:

1. Državni pogovori:

a) Pogovori, ki so jih zglasili Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo in udje Najvišje

cesarske rodovine ali na Njegovo ali Njihovo naročilo zglaseni pogovori;

- b) pogovori, ki so jih zglasili k c. in kr. Najvišjim dvornim štabom spadajoči uradi in organi, diplomatski ali konzulski uradi, nadalje državna in vojaška oblastva ter vojaška poveljstva,

vštevši pogovore, ki se govoré na poziv k pogovoru ali po prejšnji priglasitvi enega teh oblastev z njim.

Kdor prijavi državni pogovor, mora na zahtevanje naznaniti svoje ime in svojo lastnost in eventualno tudi ime in lastnost svojega naročitelja in se izkazati, kadar rabi javno govorilnico.

Pod b) navedeni uradi itd. smejo priglasiti državne pogovore le pri javnih govorilnicah ali od takih deležniških postaj, ki so nameščene v njihovih lastnih uradnih prostorih ali ki so jih v porazumu s poštnim in telegrafskim ravnateljstvom poprej določili za to.

2. Službeni pogovori, in sicer nujni in navadni: Pogovori, ki jih imajo telefonski uradi med seboj in ki se tičejo telefonske službe, nadalje naznanila in poročila, ki se nanašajo na preiskavo telegrafskih ali telefonskih vodov, na stanje prog, na odpravo motenj in enake reči, ter tisti pogovori, ki jih imajo stavbna vodstva in ki se imajo z njimi o gradnji in vzdrževanju telegrafskih ali telefonskih vodov.

Kdor hoče imeti služben pogovor, mora naznaniti svoje ime in svojo lastnost in eventualno tudi ime in lastnost svojega naročitelja in se izkazati, kadar rabi javno govorilnico.

3. Zasebni pogovori, in sicer nujni in navadni.

§ 42.

Prednostni (vrstilni) red pogovorov.

1. Pri vrstitvi interurbanskih pogovorov na inozemskih vodih imajo pogovori z inozemstvom vseskozi prednost pred tuzemskimi pogovori.

2. V ostalem velja za interurbanske pogovore nastopni prednostni (vrstilni) red:

- a) državni pogovori,
- b) nujni službeni pogovori,
- c) nujni zasebni pogovori,
- d) navadni zasebni pogovori,
- e) navadni službeni pogovori.

V vsaki teh petih skupin odloča prejšnja zglasitev pogovora; toda inozemski pogovori uživajo na tuzemskih telefonskih vodih prednost pred tuzemskimi pogovori iste skupine.

3. Isti prednostni (vrstilni) red velja za lokalne pogovore med seboj, če se rabijo javne govorilnice. Državni in nujni službeni pogovori uživajo prednost pred drugimi lokalnimi pogovori tudi, če se rabi posredovalni vod.

4. Interurbanski pogovori imajo prednost pred lokalnimi pogovori.

Lokalni pogovori se prekinejo v prid interurbanskim pogovorom, za katere so pripravljeni interurbanski vodi, časniški pogovori (§ 47) pa v prid državnim ali nujnim službenim pogovorom.

5. Na telegrafskih vodih (§ 2, točka 8, 9 in 11) ima telegrafska služba brezpogojno prednost pred govorilnim prometom.

§ 43.

Trajanje pogovorov.

1. Državni in službeni pogovori niso omejeni v svojem trajanju — ne glede na določila pod točko 5.

2. Trajanje zasebnih pogovorov, ki se vršé v lokalnem prometu med dvema deležniškima postajama s posameznim stikom, med tako postajo in javnim telefonskim avtomatom ali končno med dvema javnima telefonskima avtomatoma, ni omejeno.

Ako pa potrebuje tak pogovor posredovalni vod (§ 2, točka 9), ga lahko posredovalni urad prekine po preteku šestih minut, ako se posredovalni vod potrebuje za promet drugih govorilnic.

3. Za zasebne pogovore, ki se vršé v interurbanskem prometu ali z rabo javne govorilnice (po tistem, ki kliče, ali po klicancu) v lokalnem prometu, velja za enoto trajanja nerazdelna doba treh minut. Čez dobo dveh časovnih enot se smejo podaljšati le tedaj, če ob tistem času ni zglasen drug interurbanski pogovor, za čigar opravo se potrebuje interurbanski ali posredovalni vod ali javna govorilnica.

Zasebni pogovor, ki se vrši uporablja javno govorilnico v lokalnem prometu, se tudi tedaj ne

sme raztegniti na več nego dve časovni enoti, ako je ob istem času zglašen drug lokalni pogovor, za čigar opravo se potrebuje javna govorilnica ali posredovalni vod.

4. V prometu z javno govorilnico na borzi se smejo raztegniti pogovori čez dobo časovne enote le tedaj, če ni zglašen noben drug borzni pogovor.

5. Doba pogovorov, katerih se udeležuje deležniška postaja z družbenim stikom, se lahko omejuje še posebej.

6. Preden se ne opravi ali ne črta zglašen interurbanski pogovor, ne sme isti klicatelj (ista deležniška postaja) zglašiti novega pogovora z istim klicancem (isto deležniško postajo).

7. Pogovori, ki greše zoper prepoved, obseženo v § 4, točka 4, se uradoma prekinejo, čim je urad izvedel, da je proti prepovedi, brez ozira na spredaj stoječa določila.

§ 44.

Govorilne pristojbine.

1. Za državne in zasebne pogovore, ki se vršé v interurbanskem prometu ali ki izhajajo v lokalnem prometu iz javne govorilnice, se pobirajo govorilne pristojbine.

2. Za enoto za odmero in pobiranje govorilne pristojbine velja nerazdelna doba treh minut.

3. Za nujne zasebne pogovore se pobira višja govorilna pristojbina.

4. Govorilno pristojbino mora plačati vedno stranka, ki kliče. Ako rabi javno govorilnico, mora položiti govorilno pristojbino naprej. Deležnikom se kreditirajo govorilne pristojbine.

5. Za lokalne pogovore, ki izhajajo iz deležniške postaje, ni plačevati govorilne pristojbine.

§ 45.

Plačnost govorilne pristojbine in začetek pristojbini zavezanega govorilnega časa.

1. Govorilna pristojbina je praviloma zapadla, čim je izvedena zveza med govorilnico, ki kliče, in med klicano govorilnico in čim so pripravljene udeležene javne govorilnice za osebo klicateljevo ali klicančevo.

Zveza z deležniško stransko postajo velja za izvedeno, čim je izvršena zveza z glavno postajo.

2. S časom, navedenim pod 1., se začne tudi praviloma prva govorilna enota; toda v prometu z javnimi govorilnicami (izvemši javne govorilnice na borzah) se čas, ki preteče dotlej, da pride stranka k telefonu, ako ne presega ene minute, ne všteje v prvo govorilno enoto.

3. Ako se pogovor zaradi tehniške napake ali zaradi napake v uradnem ravnanju ne more vršiti ali ako klicatelj odstopi od pogovora, preden je posredovalni urad poklical njegovo govorilnico (deležniško postajo ali javno govorilnico), da bi se vršil pogovor, se pogovor črta in eventualno plačana govorilna pristojbina povrne. Čim je izvedena zveza med obema govorilnicama, se morejo zoper plačilno dolžnost uveljavljati tehniške napake ali napake v uradnem ravnanju le tedaj, če se takoj naznanijo telefonskemu uradu.

Ako so dane tehniške napake, se zveza uradoma zopet prekine in pogovor črta, ne da bi se zaračunala pristojbina, čim je dognano, da ni upanja, da bi se vršil pogovor, ali čim so pretekle tri minute, odkar se je izvedla zveza, ne da bi se bili posrečili ti poskusi.

4. V lokalnem prometu je za plačnost govorilnih pristojbin vseeno, ali se klicana deležniška postaja ali klicani javni telefonski avtomat oglasi ali ne.

Ako se lokalni pogovor, ki se vrši za posamezno pristojbino, prekine z interurbanskim pogovorom, je stranki, ki kliče, dano na voljo zahtevati povračilo govorilne pristojbine za ne dovršeno govorilno enoto, ako se odreče poznejšemu nadaljevanju lokalnega pogovora.

5. Ako v interurbanskem prometu klicana deležniška postaja (klicani javni telefonski avtomat) ne odgovori na klic posredovalnega urada v času od 8. ure zjutraj do 7. ure zvečer v eni minuti, v času od 7. ure zvečer do 8. ure zjutraj v treh minutah, se pogor črta, ne da bi se zaračunila govorilna pristojbina, ako ne želi klicatelj čakati na klicano postajo čez navedeni čas. V poslednjem primeru se začne s potekom tega časa prva govorilna enota in govorilna pristojbina zapade za zglašeni pogovor.

6. V interurbanskem prometu je za plačnost govorilne pristojbine vseeno, katera oseba odgovori pri deležniški postaji ali pri javnem telefonskem avtomatu na klic posredovalnega urada. Za posredovalni urad velja oseba, ki se oglasi, za govorilno stranko.

7. Ako se mora iti po obiskovalca borze, da opravi interurbanski pogovor pri javni borzni govorilnici, se prične pristojbini zavezani govorilni čas, bodisi da je obiskovalec borze stranka, ki kliče, ali klicana stranka, po preteku dveh minut, razen ako je obiskovalec borze že poprej prišel k telefonu. Rok dveh minut se prične s trenutkom, v katerem se je ukrenilo, da se obiskovalec borze pokliče k aparatu, vseeno, ali je bila javna govorilnica v tem trenutku zanj že pripravljena ali ne.

8. Za promet na interurbanskih vodih, staknjenih neposrednje z javno govorilnico na borzi, se lahko ukrenejo posebna določila o plačnosti govorilnih pristojbin.

§ 46.

Naročeni nočni pogovori.

1. Za določene ure med 9. uro zvečer in 6. uro zjutraj se lahko naroče interurbanski pogovori med dvema določenima govorilnicama (deležniškima postajama ali javnima govorilnicama), kolikor to pripuščajo uradne ure udeleženih telefonskih uradov (§ 5) ali omogočajo druge naredbe. Ti pogovori uživajo znižane pristojbine. Rabiti se ne smejo obrtniško za posredovanje poročil za tretje osebe.

2. Naročba traja poln nerazdelen mesec. Naročba se obnavlja od mesca do mesca, ako ne odstopi ena ali druga stranka osem dni pred koncem tekoče naročbene dobe.

3. Najmanjša doba naročenega pogovora znaša dve enoti pogovora, največja doba pa štiri. Nad naročeno dobo se sme pogovor raztegniti le, če se plača polna govorilna pristojbina za nadaljnje govorilne enote in le tedaj, ako ob istem času ni priglašen drug pogovor.

4. Naroča se lahko od poljubnega dne naprej; toda naročbeni mesec teče samo od prvega ali šestnajstega dne koledarskega mesca. Znesek naročnine za prvi mesec je v danem primeru zvišati za tisti odlomek, ki odpade na dobo med dnevom, katerega dobi naročba moč, in med prihodnjim prvim ali šestnajstim dnevom.

5. Znesek naročnine se preračuni za poprečno dobo tridesetih dni in se plača naprej.

6. Naročena zveza se uradoma izvede ob določenem času, razen ako se vrši pogovor med

dvema drugima osebama ali ako je priglašen državni ali nujen službeni pogovor.

7. Del časa, ki se pri pogovoru ni izrabil, se ne more prenesti na poznejši pogovor. Ako pa čas pogovora sploh ni izrabljen ali ne popolnoma, ker je bil obrat moten ali ker se vodi niso mogli dati na razpolaganje, je dovoliti naročniku pogovora, ako mogoče, še v teku iste noči nadomestni pogovor, ki traja toliko časa, kolikor ga še ni izrabljenega.

Ako se po preteku te dobe ni ponudil nadomestni pogovor, se povrne naročniku za vsako izgubljeno enoto na zahtevanje trideseti del naročnine za mesec.

8. Pogovore je treba naročati v stičnem uradu.

9. Pri deležniških postajah z družbenim stikom ali stikom na kmete se lahko naročba pogovorov za določne ponočne ure izključi ali omeji.

§ 47.

Časniški pogovori.

1. Interurbanski pogovori, ki jih imajo med 9. uro zvečer in 6. uro zjutraj uredništva časnikov in časniške dopisovalnice med seboj ali s svojimi zastopniki (uredniki, sotrudniki, poročevalci), uživajo znižano govorilno pristojbino, ako se plača za najmanj 50 govorilnih enot v mescu.

2. Taki pogovori se imenujejo „časniški pogovori“ in se lahko vršé ob poljubni uri v omenjeni dobi, ne da bi imeli kako predpravo do katerekoli določene ure. Svojo vrsto imajo med navadnimi zasebnimi pogovori po času prigrasitve in se smejo prekiniti v prid državnim ali nujnim službenim pogovorom. Nujni časniški pogovori niso dopustni.

3. Časniški pogovori se lahko priglašajo k večjemu za dobo štirih enot. Gledé podaljšanja pogovora čez priglašeno dobo veljajo določila § 43, točka 3.

4. Časniški pogovori se lahko uvedejo iz deležniške postaje priglasujočega uredništva ali dopisovalnice ali od deležniške postaje zastopnika (urednika itd.) ali končno iz javne govorilnice, ki ima nočno službo, vedno pa morajo izhajati iz

iste lokalne telefonske mreže. Raztezajo se lahko na več interurbanskih govorilnih relacij (dotik).

5. Uredništva, dopisovalnice itd., ki se želé posluževati znižane pristojbine za časniške pogovore, morajo to pismeno naznaniti pristojnemu poštnemu in telegrafskemu ravnateljstvu ter označiti govorilnice in govorilne relacije (dotike), ki se nameravajo rabiti za opravo časniških pogovorov.

6. Enkrat priznana pravica imeti znižane časniške pogovore, se razteza za poln nerazdelan koledarski mesec in se nadaljuje molče od mesca do mesca, ako je ne odpové uprava osem dni pred koncem tekočega mesca. Ona ugasne s koncem tekočega mesca, ako se ji upravičenec izrečno odpové ali ako ne plača točno pristojbin. Ako se naj začne pravica imeti znižane časniške pogovore v teku koledarskega mesca, se pridene ostali del mesca k prihodnjemu koledarskemu mescu in število pogovorov, ki jih je plačati za to dobo, se zviša v enakem razmerju.

7. Govorilne pristojbine za časniške pogovore zapadejo po določilih § 45. Priglasitve na časniške pogovore, za katere se do 6. ure zjutraj ni mogla izvesti zveza, se črtajo, ako se ne zahteva izrečno, da ostane priglasitev veljavna za pogovor brez znižane pristojbine.

8. Govorilne pristojbine za časniške pogovore se kreditirajo do konca koledarskega leta, v katerem so se vršili pogovori. Ako se je s koncem mesca opravilo manj nego 50 govorilnih enot, ali s koncem po točki 6 podaljšanega začetnega mesca manj nego razmerno zvišano število govorilnih enot, so s tem časom zapadle (znižane) govorilne pristojbine za govorilne enote, ki še manjkajo do tega števila. Prenesti ne izrabljene govorilne enote na prihodnji mesec ni dovoljeno.

§ 48.

Pristojbine prosti pogovori.

Govorilne pristojbine so oproščeni:

- a) službeni pogovori, izvzemši posredovanje pozivov na pogovor, odpovedi pogovorov in priglasitve v naprej;
- b) pogovori, ki se vrše, kadar je nevarnost ognja ali povodnji, ali ob drugih elementarnih neugodah, ob napadih na varnost osebe ali lastnine in ki služijo za to, da se dá znamenje sile ali da se pokličejo organi javne varnosti.

§ 49.

Poziv na pogovor, odpoved pogovora.

1. V interurbanskem prometu in v lokalnem prometu je dovoljeno osebo, ki se ne more doklicati po določni deležniški postaji, z uradnim posredovanjem pozvati na pogovor.

Pozivlja se lahko iz deležniške postaje ali iz javne govorilnice in lahko meri na to, da pride željena oseba k javni govorilnici, k javnemu telefonskemu avtomatu ali k deležniški postaji.

2. Čas, ob katerem se naj vrši pogovor, se lahko najprej določi v dobi uradnih ur telefonskih uradov, ki pridejo v poštev; toda uprava ne prevzame odgovornosti, da se bo držala tega časa.

Poziv na pogovor izgubi svojo veljavnost dne, ki sledi oddaji, ob 12. uri opoldne.

3. Poziv lahko meri na to, da pride hkratu več oseb k telefonu.

Dopusten je le, ako stanujejo osebe, ki se naj pozovejo, v kraju javne govorilnice ali posredovalnega urada, s katerim je zvezana deležniška postaja (javni telefonski avtomat), ali v njegovi najbližji okolici.

4. Kdor odda poziv, mora plačati za uradno posredovanje pozivno pristojbino, všteti vročitev osebi, ki se naj priklíče.

V interurbanskem prometu velja oddaja poziva hkratu za priglasitev pogovora, ki sledi na to. Pristojbino zanj mora torej vedno plačati pozivljajoča stranka.

V lokalnem prometu naj pogovor, ki sledi pozivu, ena ali druga stranka samostojno priglasí in tudi plača, ako se rabi javna govorilnica.

Razen eventualne lokalne govorilne pristojbine se od stranke, ki se priklíče k telefonu, ne pobirajo pristojbine.

5. Pozivna pristojbina je v interurbanskem prometu zapadla, čim je poziv poslan na drugi kraj, v lokalnem prometu pa, čim je ukrenjeno, da se gre po osebo, ki se pozove.

V interurbanskem prometu se ne pobira, ako zaradi tehniške napake ali zaradi pogréska v uradnem ravnanju ne pride do pogovora, na katerega se je pozvalo.

6. Plačnost govorilne pristojbine za pogovor, na katerega se izda poziv, se ravna vobče po določilih § 45. Ta pristojbina se v interurbanskem prometu ne pobira, ako ne pride do pogovora, ker se tisti, ki se naj pride, ne najde, ali ker se poziv ni vročil zaradi prevelike oddaljenosti navedenega stanovišča osebe, ki se naj pozove (točka 3).

Zapadla je v interurbanskem prometu, ako tisti, ki se naj pokliče k telefonu, odkloni slediti pozivu, ali ako ne ugotovi pozivu v dobi veljavnosti (točka 2) in ako se pozivnik ne odpove.

7. Ako se tisti, ki je pozval na pogovor, odreče pogovoru, more zahtevati, da se pošlje odpoved pogovora.

Odpoved pogovora se uradno posreduje enako kakor poziv na pogovor v namenišče in se dostavi pozvani osebi, ako ji je bil že dostavljen poziv na pogovor.

Za odpoved pogovora je plačati odpovedno pristojbino, koje plačnost se ravna po točki 5.

8. Poziv na pogovor in odpoved pogovora se morata oddati v jeziku, ki je umeven uradu, ki ju sprejme.

9. Ako tisti, ki zahteva zvezo, ob priglasitvi pogovora opozori, da je oseba, ki jo želi, navzoča v javni govorilnici (pri javnem telefonskem avtomatu), ki se naj pokliče, se ne uporabljajo določila o pozivu na pogovor in o odpovedi pogovora.

§ 50.

Priglasitev naprej.

1. V interurbanskem prometu je dovoljeno ime osebe, s katero se naj vrši pogovor na določni deležniški postaji daljne lokalne telefonske mreže, z uradnim posredovanjem naznaniti tej deležniški postaji.

Naprej se lahko priglasijo tako iz deležniške postaje kakor tudi iz javne govorilnice.

2. Čas, ob katerem se naj vrši pogovor, se lahko poprej določi v uradnih urah telefonskih uradov, ki pridejo v poštev; toda uprava ne prevzema odgovornosti, da se bo držala tega časa.

Priglasitev naprej izgubi svojo veljavnost dne, ki sledi oddaji, ob 12. uri popoldne.

3. Priglasitev naprej se lahko nanaša tudi na imena več oseb, toda ne na različne deležniške postaje in pogovore.

4. Kdor odda priglasitev naprej, mora za njeno uradno posredovanje plačati pristojbino za priglasitev naprej in za interurbanski pogovor, ki sledi tej priglasitvi, navadno govorilno pristojbino. Pri tem pogovoru velja kakor pri navadni priglasitvi za stranko, ki kliče.

5. Glede plačnosti govorilne pristojbine velja vobče § 45 tudi v primeru priglasitve naprej. Govorilna pristojbina pa zapade tudi tedaj, ako je priglasitev naprej dospela na svojo namembo, ako se ne odpove in ako klicana postaja do preteka dobe veljavnosti (točka 2) ni javila, da je pripravljena za pogovor.

Pristojbina za priglasitev naprej se ne pobere le tedaj, ako zaradi tehniške napake ali zaradi pogreške v uradnem ravnanju ali priglasitev naprej ne dospe na svojo namembo ali ne pride do pogovora.

6. Priglasitev naprej se mora oddati v jeziku, ki je umeven sprejemajočemu uradu.

B. Posredovalni promet.

§ 51.

Pojem, vrste in načela posredovalnega prometa.

1. Pri posredovalnem prometu se poslužujejo nameščenci poštne in telegrafskega zavoda na željo oddajnika ali prejemnika kakega poročila telefona, da se sprejme, odpravi ali odda. Vrste posredovalnega prometa so:

- a) posredovanje brzojavk,
- b) posredovanje fonograma.

2. Posredovalni promet se more vršiti vedno le v okviru lokalne telefonske mreže. Telefonske zveze, ki služijo temu prometu, so glede vrstnega reda, trajanja in eventualnega pretrganja enake lokalnim pogovorom.

3. Telefonski urad, ki začne občevati v posredovalni službi z deležniško postajo, ni dolžen preskušati identičnosti osebe, ki pri deležniški postaji oddaja ali prejema poročilo.

§ 52.

Posredovanje brzobjavk.

1. Brzobjavke se lahko posredujejo:

- a) ako se oddajo iz deležniške postaje na telegrafski urad (po navadi posredovalni urad), ki je z njo v lokalni telefonski zvezi;
- b) ako se odpravljajo med oddajnim in izročilnim uradom, če sta ta dva urada med seboj v lokalni telefonski zvezi in če oddajnik izrečno predpiše telefonsko posredovanje med njima;
- c) na prejemnikovo željo, ako se oddajajo na deležniško postajo, ki je s telegrafskim uradom v lokalni telefonski zvezi.

2. Za telefonsko posredovanje brzobjavke ob oddaji, odpravi ali izročitvi je treba plačati posredovalnino. Ako pride pri brzobjavki skupaj dvoje ali troje posredovanj, je preračunati posredovalnino za vsako posebej.

Posredovalnino za telefonsko oddajo ali za telefonsko odpravo brzobjavke mora plačati oddajnik, posredovalnino za telefonsko izročitev brzobjavke pa prejemnik; deležnikom se kreditira.

3. Posredovalnina za brzobjavke je plačna, čim je dovršeno narekovanje brzobjavke, ki se je začelo, ko je poklicani del izjavil, da je pripravljen, ali ako se je prekinilo po oddajnikovi ali prejemnikovi krivdi.

4. V ostalem so za posredovanje brzobjavk merodajna določila telegrafskega reda.

§ 53.

Fonogram in njegovo posredovanje.

1. Fonogrami so poročila, ki se ali

- a) ob oddaji iz deležniške postaje telefonsko posredujejo stičnemu uradu in ki jih ta urad dalje odpravlja pismeno po pošti (pošti po ceveh) ali po posebnem slu ali
- b) ki se oddajajo pismeno v javni govorilnici in od tod po telefonu ali izročé deležniški postaji iste lokalne telefonske mreže ali odpravijo na stični urad, da jih pošlje naprej pismeno potom pošte (pošte po ceveh) ali po posebnem slu, ali

c) ki se pismeno oddajajo na posredovalnem (telegrafskem) uradu ali dojdejo v pismu, naslovljenem na urad, po slu ali po pošti (pošti po ceveh), da se iz tega urada telefonsko oddajo na kako staknjeno deležniško postajo.

2. V isti lokalni telefonski mreži je dopustno le enkratno telefonsko posredovanje fonograma. Pač pa se lahko potom telefonskega posredovanja posredovalnemu (telegrafskemu) uradu došli in od tega urada po pošti dalje poslani fonogram telefonsko izroči v drugi lokalni mreži.

3. Oddajnik določi v vsakem primeru ravnanje s fonogramom v okviru možnosti, navedenih v točki 1. On določi tudi, ali se naj fonogram odpravlja po pošti ali po pošti po ceveh v obliki pisma, dopisnice ali zalepke.

4. Pristojbina za fonogram je sestavljena:

- a) iz pristojbine za telefonsko posredovanje (posredovalnine), ki jo je, ako pride pri fonogramu skupaj dvoje posredovanj, preračunati za vsako posebej, in
- b) iz pristojbine za odpravo po pošti (pošti po ceveh) ali po posebnem slu.

Plačati jo mora vedno oddajnik. Ako se odda fonogram iz deležniške postaje, se pristojbina deležniku kreditira; ako se odda pismeno pri uradnem okencu, je treba pristojbino plačati takoj; ako se odda s pismom na urad, ki je poklican za telefonsko posredovanje, morajo biti na pismu nalepljene vrednostnice v znesku cele fonogramove pristojbine (a in b).

5. Posredovalnina je zapadla, čim je dovršeno narekovanje fonograma, ki se je začelo, ko je poklicana stranka izjavila, da je pripravljena, ali ako se je prekinilo po oddajnikovi ali prejemnikovi krivdi.

Pristojbina za daljnje odpravljanje po pošti ali pošti po ceveh je zapadla, čim se je zapis fonograma izročil službenemu mestu, ki je pristojno, da ga pošlje dalje.

6. Pri telefonsko oddanih fonogramih (točka 1, a) velja na stičnem uradu na podlagi telefonskega vzprejetja narejeni zapis za oddajnikov zapis.

7. Pisma in dopisnice, kojih vsebina naj se telefonsko izroči deležniški postaji (točka 1, c), morajo biti naslovljena na posredovalni (telegrafski) urad, imeti na naslovni strani v levem gornjem oglu zaznamek „fonogram“ in biti popolnoma frankirana (točka 4), drugače se ne posredujejo po telefonu, temveč se pošljejo po pošti.

8. Ko se je fonogram telefonsko oddal na deležniško postajo, se pošlje na zahtevanje uradna izdaja po pošti poštnine prosto.

9. Uprava si pridržuje za posamezne lokalne telefonske mreže izključiti ali omejiti promet fonogramov.

§ 54.

Oprostitev od posredovalnine.

Plačevanja posredovalnine za brzojavke so oproščeni: Njegovo c. in kr. Apostolsko Veličanstvo in udje Najvišje cesarske rodovine, nadalje uradi in organi, spadajoči k c. in kr. Najvišjim dvornim štabom.

Telefonski pristojbinski red.

Prvi del.

(K II. poglavju telefonskega reda.)

A. Deležniška pristojbina.

(K § 24, t. 1, t. r.)

§ 1.

Deležniške pristojbine za glavne postaje.

1. Deležniška pristojbina znaša:

V mrežni skupini	Za mreže s številom deležnikov	V pristojbinskim razredu					
		A	B	C	D	E	F
		za glavne postaje s					
		posameznim stikom			stikom na kmete	polovičnim	četrtinskim
		K	K	K		družbenim stikom	
		K	K	K	K	K	K
I	več nego 20.000	500	400	300	.	200	130
II	5.001 do 20.000	400	320	240	.	170	100
III	2.001 do 5.000	320	260	200	.	140	90
IV	501 do 2.000	.	.	180	.	120	80
V	201 do 500	.	.	160	90	110	70
VI	51 do 200	.	.	140	80	100	60
VII	21 do 50	.	.	120	70	.	.
VIII	k večjemu	.	.	100	60	.	.

2. Samostojne deležniške postaje se prištevajo k mrežni skupini VIII.

3. Deležniška pristojbina za sezonske stike se zniža od drugega leta naprej na 70 odstotkov v točki 1 navedenega zneska.

4. Deležniška pristojbina po pristojbinskem razredu D velja v znesku, navedenem v točki 1 le, ako so vsaj štiri postaje v istem stičnemvodu na kmete. Ako so le tri postaje, se zviša za 10 K, ako sta le dve postaji, za 20 K za vsako.

§ 2.

Skupine mrež.

Lokalne telefonske mreže se uvrščajo v skupine, označene v § 1, po številu deležniških glavnih postaj, kolikor jih je 1. dne septembra v posameznih mrežah, z veljavnostjo od 1. dne januarja naslednjega leta.

Izpremembe v uvrstitvi lokalnih mrež, se razglasé v uradnih listih najkasneje tri mesce poprej, preden dobé moč. Ako se zaradi te izpremembe zviša deležniška pristojbina, ima deležnik pravico izredne odpovedi po § 38, t. 2, telefonskega reda.

§ 3.

Govorilne meje v posameznih pristojbinskih razredih.

(K § 20, t. 1, t. r.)

1. V skupinah mrež I do III se delé deležniške postaje s posameznim stikom po tem, v kateri meri se rabijo v lokalnem govorilnem prometu, v postaje z jako močnim, močnim in slabim prometom. Za jako močen promet (pristojbinski razred A) velja število od 6001 do 12.000 lastnih klicev, za močen promet (pristojbinski razred B) število od 3001 do 6000 lastnih klicev, in za slab promet (pristojbinski razred C) število k večjemu 3000 lastnih klicev v letu.

Ako se preseže največje število klicev, ki je določeno za pristojbinski razred A, se lahko deležnik prisili naročiti še eno postajo.

2. Število klicev se dožene s štetjem, ki se vrši za poskus na slepo v posredovalnih uradih ob dneli, ki jih izbere uprava. O uspehu se deležnik obvesti potem v treh dneh.

Pri teh štetjih se štejejo vsi klici, ki prihajajo od deležniške postaje, vseeno, za kateri namen se kliče in kakšen uspeh imajo klici. Od posledka štetja pa se odbije znesek, ki znaša v skupini mrež I 30 odstotkov, v skupini mrež II 25 odstotkov in v skupini mrež III 20 odstotkov. Ulomki, ki se pokažejo ob preračunu odbitka, se odbijajo kakor polni klici.

3. Ako je hišno pretikalo deležnika po dveh ali več stičnih vodih zvezano s posredovalnim uradom, se lahko šteje za vse isti dan z močjo, da je za vsak posamezni vod merodajen poprečen posledek števne dneva.

4. Vsaka postaja s polovičnim družbenim stikom (pristojbinski razred *E*) se sme na dan rabiti poprečno 60 minut, vsaka postaja s četrtinskim družbenim stikom (pristojbinski razred *F*) 40 minut, vseeno, ali se rabi postaja na lastni klic ali na zunanji klic, ali v govorilnem ali posredovalnem prometu.

5. Poprečna doba dnevne uporabe družbene postaje se poizve s pomočjo števca, nameščenega na telefonskem aparatu tako, da se razlika dveh čitanj, ki sta najmanj en mesec narazen, deli s številom dni.

6. Ako se ponovno presežejo govorilne meje pri družbeni postaji, se pozove deležnik, da se priklasi za višji pristojbinski razred (posamežen stik, polovičen družbeni stik).

Ako se s preseganjem določenih govorilnih mej pri družbeni postaji skupni stični vod uporablja tako, da so ostale z istim vodom staknjene postaje oškodovane v svojih pravicah do njih skupne rabe, ima uprava vrhutega po § 36, c, telefonskega reda pravico takoj ustaviti obrat ali opustiti postajo.

§ 4.

Uvrščanje deležniških postaj v pristojbinske razrede.

1. Novo ustanovljene deležniške postaje s posameznim stikom se uvrstijo v pristojbinski razred *C*.

2. V skupinah mrež I do III se štejejo nato iz deležniške postaje izhajajoči klici v štirih koledarskih četrtletjih, ki sledijo ustanovitvi, vselej na delavnik, in sicer vsakokrat na drug delavnik (prva števna doba). Poprečno število teh štirih števnih posledkov, zanemarljive eventualne ulomke, množeno s 300, daje skupno število letnih klicev.

Tiste deležniške postaje, iz katerih se kliče po tem preračunu kvečjemu 3000krat, se uvrstijo trajno v pristojbinski razred *C*, ostale pa, počenši od prihodnjega dneva dospelosti, v pristojbinski razred *A* ali *B*, ki ustreza številu njihovih klicev.

3. Pri v razrede *A* in *B* uvrščenih deležniških postajah se v naslednjih štirih koledarskih četrtletjih vselej na delavnik zopet štejejo klici (druga števna doba). Število poprečno na en dan obeh števnih oddelkov odpadajočih klicev, zanemarljive eventualne ulomke, množeno s 300, daje število klicev v letu. V pristojbinski razred, ki se določi s tem, se uvrsti postaja trajno od prihodnjega dneva dospelosti.

4. Pri sezonskih stikih se šteje za vsako števno dobo štirikrat v dobi rabe v različnih koledarskih mesecih. Ako se razteza doba rabe na manj nego štiri koledarske mesece, je posledek štetja, ki odpade, všteti z ničlo.

5. Za uvrstitev v pristojbinski razred *D* je merodajna priklasitev in izvedba deležniške postaje s stikom na kmete.

6. Novo ustanovljene deležniške postaje z družbenim stikom se uvrščajo v pristojbinski razred *E* in *F* po tem, kakor so priglašene za polovični ali četrtinski družbeni stik, vseeno ali so ostale k družbenemu stiku spadajoče postaje že v obratu ali ne.

§ 5.

Izprememba pristojbinskega razreda.

1. Ako nastanejo pri deležniški postaji pristojbinskega razreda *A* ali *B* zaradi izpremembe deležniške naprave ali deležnikovega pravičnega obrata bistvene razlike v rabi telefona, ki bi mogle imeti za posledico uvrstitev v drug razred, je treba na deležnikovo željo vnovič šteti klice tako, kakor je navedeno v § 4.

2. Tudi uprava lahko zaukaže, naj se vnovič štejejo klici, ako se opaža, da se bistveno množi raba deležniške postaje pristojbinskih razredov *A*, *B* ali *C*, ali če je to pričakovati, ker se je deležniška naprava razširila, ker je prešla na drugega deležnika itd.

3. Vsekakor je pa preskusiti, ali se držijo govorilne meje v pristojbinskih razredih *A*, *B* in *C* s štetjem vsakočasno v petem letu po zadnji uvrstitvi deležniške postaje.

4. Ako se ob vnovičnem štetju ujema posledek prve števne dobe, s dosedanjo uvrstitvijo postaje, ostane zopet trajno ta uvrstitev. Drugače se uvrsti postaja od prihodnjega dneva dospelosti počenši v pristojbinski razred, ki ustreza posledku štetja in potem se šteje v drugem oddelku z močjo, ustanovljeno v § 4, točka 3.

5. Ako se lokalna telefonska mreža prestavi iz skupine mrež IV v skupino mrež III, se mora šteti pri vseh deležniških postajah s posameznim stikom tako, kakor bi se bile te postaje ustanovile na novo.

6. Ako se prenaredi posamezni stik v družbeni stik ali stik na kmete, se uvrsti v novi pristojbinski razred s prihodnjim dnevom dospelosti, ki sledi prenapredbi.

7. Ako se priglasí preuredba polovičnega v četrtinski družbeni stik, je postajo uvrstiti v pristojbinski razred *F* s tistim izbranim dnevom, katerega bi bila dobila moč odpoved, ki bi jo opravil deležnik ob času priglasitve.

8. Ako se družbeni stik ali stik na kmete izpremeni v posamezni stik ali četrtinski stik v polovični stik, dobi zvišba pristojbine moč s časom izpremembe. Ako gre pri tem za posamezni stik v skupinah mrež I do III se uporablja gledé uvrstitve postaje v pristojbinske razrede § 4 tako, kakor da bi se bila postaja ob času izpremembe stika ustanovila na novo.

§ 6.

Obseg, za katerega velja navadna deležniška pristojbina.

1. V § 1 navedene pristojbine veljajo brez priklade le za deležniške postaje, ki ležé v prvem pasu posameznih mrež.

Prvi pas obsega krožnino s stičnim uradom za središče in čez to okrožje segajoče dele sklenjenega krajnega ozemlja.

Za središče krožnine velja v lokalni telefonski mreži dunajski namesto stičnega urada stolp Štefanove cerkve.

Kjer zahtevajo krajevne razmere, more uprava gledé obmejtitve prvega pasa ukreniti posebna določila.

2. Polumer krožnine, ki tvori prvi pas, znaša:
za lokalno telefonsko mrežo dunajsko . 6 km,

drugače za stične urade
z več nego 5000 deležniškimi glavnimi postajami 4 km,
z 2001 do 5000 deležniškimi glavnimi postajami 3 „
z 501 do 2000 deležniškimi glavnimi postajami 2 „
z 201 do 500 deležniškimi glavnimi postajami 1½ „
z največ 200 deležniškimi glavnimi postajami 1 „

Merodajno je število deležniških glavnih postaj, ki so 1. dne septembra kakega leta staknjene s posredovalnim uradom, za celo naslednje koledarsko leto.

3. Pri samostojnih deležniških postajah je središče kroga vedno stični urad. Polumer za določbo prvega pasa znaša 1 kilometer.

§ 7.

Doklade za oddaljenost.

Povračilo stroškov za napravo voda.

1. Za deležniške glavne postaje, ki so v drugem in tretjem pasu, se pobira razen deležniške pristojbine po § 1 doklada za oddaljenost.

Drugi pas gre 5 kilometrov na široko okoli meje prvega pasa, tretji pas pa 5 kilometrov na široko okoli zunanje meje drugega pasa.

2. Doklada za oddaljenost znaša 4 K za vsakih 100 metrov in se preračuni pri postajah s posameznim stikom po zračni črti, ki se potegne med postajo in mejo prvega pasa; pri tem se računijo preostajajoči ulomki za polnih 100 metrov.

3. Enaki preračun velja za postajo, ki je od posredovalnega urada prva staknjena s stičnim vodom na kmete. Za vsako nadaljnjo s stičnim vodom na kmete staknjeno postajo se preračuni doklada za oddaljenost po zračni črti med njo in postajo, ki je v smeri k posredovalnemu uradu staknjena neposredno pred njo; pri tem veljajo preostajajoči ulomki vsake posamezne teh zračnih črt za polnih 100 metrov.

Vsota vseh doklad za oddaljenost, ki pripadajo po tem računu na postaje, staknjene z istim stičnim vodom na kmete, se enakomerno porazdeli na deležnike.

4. Za postaje, ki so v tretjem pasu, mora prosilec za stik razen doklade za oddaljenost plačati še stroške za napravo voda v tretjem pasu.

Ti stroški se preračunijo po enotnem postavku 30 K za vsakih 100 metrov trasine dolžine voda v tretjem pasu; pri tem se računijo preostajajoči ulomki za polnih 100 metrov.

5. Trasina dolžina stičnega voda na kmete se enotno meri od vstopa v tretji pas do zadnje staknjene postaje, tako da se preostajajoči ulomki le enkrat računijo za polnih 100 metrov.

Tako preračunjeni napravni stroški se porazdelijo, ako prosilci za stik ne dogovoré nič drugega, po enakih delih na postaje, ki se staknejo s pomočjo tega delnega kosa.

6. Doklade za oddaljenost in stroške za napravo voda je plačevati za sezonske postaje v polnem znesku.

§ 8.

Posebni pogoji deležništva.

Za deležniške naprave, ki segajo čez mejo prvega pasa več nego 10 kilometrov (četrti pas), nadalje v vseh pasovih za posebno drage stike ali za stike, ki se naredé v posebno težavnih razmerah (zlasti če se napnó čez reke, če se uporabljajo morski kabli, če se vod napelje po nedohodnih ali hribovitih krajih ali če se vod iz lokalnih razlogov ne more izvršiti po navadnem gradbenem načinu, ustanovi uprava pogoje deležništva, zlasti pristojbine od primera do primera.

§ 9.

Pristojbine za deležniške stranske postaje.

1. Deležniška pristojbina za hišne stranske postaje znaša 40 K. Ako je v istem poslopiju kakor je stična postaja več stranskih postaj nego tri, se zniža deležniška pristojbina za četrto do desete stranske postaje na 30 K in za vsako nadaljnjo stransko postajo na 20 K.

2. Deležniška pristojbina za zunanje stranske postaje znaša 40 K. K njej pride še doklada za oddaljenost, ki se odmerja:

- a) ako je stranska postaja neposrednje zvezana s stično postajo, po zračni črti med tema postajama,
- b) ako se porabljata za medsebojno zvezo obeh postaj dva glavna stična voda, po obeh zračnih črtah med stično postajo in posredo-

valnim uradom ter med stransko postajo in posredovalnim uradom.

Doklada za oddaljenost znaša 4 K za vsakih 100 metrov ali ulomek 100 metrov, najmanj pa 10 K za zračno črto, oznamenjeno pod *a*, ali za vsako obeh pod *b* omenjenih zračnih črt.

Kolikor je trasa stičnega voda stranske postaje v tretjem ali četrtem pasu, naj se uporabljajo določila §§ 7 in 8 o povračilu stroškov za napravo voda in o ustanovitvi posebnih pogojev deležništva, zlasti pristojbin. Isto velja gledé posebno dragih stikov ali takih stikov, ki se naredé v posebno težavnih razmerah.

V dunajski lokalni telefonski mreži veljajo posebna določila gledé odmere deležniških pristojbin za zunanje stranske postaje, za kojih zvezo s stično postajo se rabita dva glavna stična voda in eventualno tudi posredovalni vodi.

3. Za sezonske stranske postaje se zniža v drugem letu deležniška pristojbina od 40 K na 30 K, deležniška pristojbina od 30 K ali 24 K.

§ 10.

Izprememba pasovnih mej.

1. Ako se s preložbo posredovalnega urada v drugo poslopje premaknejo pasovne meje v telefonski mreži, se iz tega povoda ne izpremené pristojbine za prej ustanovljene deležniške postaje.

2. Ako se premaknejo pasovne meje, ker se je razširilo sklenjeno krajno ozemlje, lahko deležnik zahteva, da se doklada za oddaljenost za njegovo s tem prizadeto postajo na novo odmeri ali eventualno opusti počenši od tistega izbranega dne, katerega bi dobila moč njegova odpoved.

§ 11.

Znižba deležniške pristojbine.

(K § 25 t. r.)

V § 25 telefonskega reda oznamenjene dežele, okraji in občine plačujejo za deležniške glavne postaje 50 odstotkov po § 1 telefonskega pristojbinskega reda pripadajoče deležniške pristojbine, za stranske postaje 20 K na leto namesto deležniške pristojbine, ustanovljene v § 9.

Doklade za oddaljenost se ne znižujejo.

B. Druge pristojbine in denarna plačila.**§ 12.**

Pristojbina za trajne zveze.

(K § 21, t. 4 in 5, t. r.)

1. Poprečnina za redno izvedbo enkratne trajne zveze na dan znaša mesečno 2 K. Za vsako nadaljnjo vsakdanjo trajno zvezo se zviša poprečnina za 1 K na mesec.

2. Pristojbina za izvedbo trajne zveze na podstavi zahteve, stavljene za posebni primer, znaša 20 h.

§ 13.

Odpustnina.

(K § 32, t. r.)

Pristojbina za predčasni odpust iz deležništva znaša pri glavnih postajah in pri zunanjih stranskih postajah 10 K, pri hišnih stranskih postajah 5 K za vsako deležniku odpuščeno četrletje.

§ 14.

Stroški napravljanja ali razdiranja stičnega voda.

(K § 30, t. 2, § 32, t. 2 in § 33, t. 2, t. r.)

1. Stroški za napravo voda, ki jih naročnik povrne po § 30, t. 2, § 32, t. 2 ali § 33, t. 2 telefonskega reda, se preračunijo s 30 K, stroški za razdiranje voda z 2 K za 100 metrov trasne dolžine vodovega kosa, ki pride v poštev; pri tem se računijo preostajajoči ulomki za polnih 100 metrov.

2. Kadar se po omenjenem določilu sestavi preračun razmerja še ne poteklega dela tistega časa, v katerem bi moral biti deležnik še vezan na deležništvo, je všteti le polna koledarska četrletja. Krajše dobe se zanemarjajo.

§ 15.

Plačilo za druga dela. Cenik.

Za češče dogajajoča se dela, ki jih je izvrševati na deležnikov račun (§ 27 t. r.), ustanovi uprava poprečne zneske ali enotnostne postavke.

Ti zneski in enotnostni postavki se vzprejmejo v cenik, ki navaja tudi cene aparatov in drugih opravnih reči ter višino pristojbine za zamenjavo (§ 15, točka 2, t. r.).

Drugi del.

(K III. poglavju telefonskega reda.)

A. Govorilni promet.**§ 16.**

Govorilna pristojbina (govornina).

(K § 44 t. r.)

a) Lokalna govornina znaša:

20 h za enoto navadnega pogovora;

60 h za enoto nujnega pogovora.

b) Interurbanska govornina znaša:

na daljave do 50 kilometrov (I. daljavni pas) 60 h;

na daljave do 100 kilometrov (II. daljavni pas) 1 K;

na daljave do 300 kilometrov (III. daljavni pas) 2 K;

na daljave do 600 kilometrov (IV. daljavni pas) 3 K;

na daljave čez 600 kilometrov (V. daljavni pas) 4 K

za enoto navadnega pogovora in trojni znesek za enoto nujnega pogovora.

Merodajna je medsebojna razdalja obeh telefonskih uradov, med katerima se vrši pogovor po interurbanskih vodih. Da se določi ta razdalja, je ves upravni okoliš razdeljen v taksne kvadrate s stranmi, ki so dolge 14,84 kilometrov. Za medsebojno oddaljenost obeh omenjenih telefonskih uradov velja razdalja, ki se izračuni, med središčema tistih dveh taksnih kvadratov, v katerih ležita ta urada. Pri tem se v končnem rezultatu zanemarjajo ulomki kilometrov.

Interurbanska govornina se zniža za relacije (dotike), za katere se rabijo interurbanski stranski vodi ne več nego 10 kilometrov dolgi (I. bližinski pas), na 30 h, za relacije (dotike), za katere se rabijo ne več nego 20 kilometrov dolgi interurbanski stranski vodi

(II. bližinski pas), na 40 h za enoto navadnega pogovora in na trojni znesek za enoto nujnega pogovora. Ulomki kilometrov se zanemarjajo pri tem.

- c) Pristojbina za naročene nočne pogovore (§ 46 t. r.) in za časniške pogovore (§ 47 t. r.) znaša polovico pristojbine, pripadajoče v isti govorilni relaciji po b za navadne interurbanske pogovore z enakim številom enot.

Ako obsega pravica, imeti znižane časniške pogovore, več govorilnih relacij, za katere veljajo različno visoke govornine, in ako se je s koncem meseca vršilo manj nego 50 govorilnih enot, je preračunati govornino za govorilne enote, ki še manjkajo do tega števila, s poprečnino (znižanih) pristojbin, pripadajočih na izvršene enote.

§ 17.

Druge pristojbine.

- a) Pozivna pristojbina (§ 49 t. r.) je enaka govornini, toda ne manjša nego 30 h in ne višja nego 1 K.
- b) Pristojbina za odpoved (§ 49 t. r.) znaša:
- v lokalnem prometu, v bližinskih pasovih in v I. in II. daljavnem pasu 30 h;
 - v III. do V. daljavnem pasu 1 K.
- c) Ako se razteza poziv na pogovor ali odpoved pogovora na več nego eno osebo, se zviša

pozivna pristojbina ali pristojbina za odpoved za vsako nadaljnjo osebo za 30 h.

- d) Pristojbina za priglasitev naprej (§ 50 t. r.) znaša 30 h.

B. Posredovalni promet.

§ 18.

Posredovanje brzojavk.

(K § 52 t. r.)

Pristojbina za telefonsko posredovanje brzojav ob oddaji, odpravi ali izročitvi znaša 15 h za vsakih 50 števnih besed ali za ulomek tega števila besed.

§ 19.

Posredovanje fonogramov.

(K § 53 t. r.)

Pristojbine za telefonsko posredovanje fonograma je sestavljena iz osnovne pristojbine 20 h in iz besedne pristojbine 2 h.

Število besed se poizve po določilih, obstoječih za brzojavke.

Pristojbina za vročitev fonograma po posebnem slu je enaka brzinski (ekspresni) pristojbini za pisemsko pošiljatev.

V področju dunajske lokalne telefonske mreže se fonogrami ne vročajo po posebnih slih.

